aidas

Vedamasis: Laukiniai laikraščių neskaito 253
Lituanus: Pokalbis su Jonu Kučėnu 254
Tvirtėja žingsniai į ateitį: Australijos jaunimo spauda . . . 256
Mūsų Vytis: Pokalbis su Ramune Kviklyte 258
Vytis: Pokalbis su Irena Senkute 259
Mūsų Sparnai: Pokalbis su Eugenijum Geruliu 260
Kuopos laikraštėlis ir jo nauda — Algis Čepas 262
Priimant Stasio Šalkauskio Vardo Kūrybos Premiją . . . 265
Užuominos 266
Moksleivis Dainavos Stovykloje: Vienos anketos daviniai . . 268
Dienos jaunučių globėjų kursuose — Daina Kojelytė . . . 272
Poezija
Mylintis užauga — Vytautas Kliorys 267
Įvertinimas — Laima Švėgždaitė 276
Aš tave atsimenu — Laima Švėgždaitė 276
Žodžiai — Kęstutis Gaidžiūnas 278
Kas yra laimė?: Vinco Mykolaičio-Putino vienas laiškas . . 277
Du broliai — Aug. Tijūnėlis 279
Jaunystė Lydi Mus!: Moksleivių kūryba
69. X. 12 — Jūros Gelmė 280
Kelionė (eil.) — Gintaras Nagys 280
Politika — Aloyzas Pakalniškis 281
Korespondencijos 282
Žodžiai pažodžiui 275
Auksinė plunksna 275

Viršelis: Antanas Mataitis.
Nuotraukos: Vytautas Maželis — 272; Rimas Juzaitis — 283.
Iliustracijos: Rimvydas Zailskas — 264, 268, 269, 271, 275, 280.

Lietuvių katalikiškojo jaunimo žurnalas

ATEITIS

Lapkritis
November
1969

9

REDAKCIJA: Vyriausias redaktorius — Jonas Šoliūnas; nariai: Elenutė Bradūnaitė, Jūratė Jasaitytė, Gabija Juozapavičiūtė, Algis Norvilas, Aleksandras Pakalniškis, jaun., Marija Smilgaitė, Raimundas Šilkaitis, Aldona Zailskaitė.

REDAKCINĖ KOLEGIJA: R. Abromaitytė, (Montreal, Kanada); A. Barzdukas, (Washington); I. Bublienė, (Cleveland); J. Gaila, (Philadelphia); D. Jasaitytė, (Boston); R. Kubiliūtė, (Adelaide, Australija); I. Raulinaitienė, (Los Angeles); M. Slavėnienė, (Sidney, Australija); J. Sulcas, (Roma, Italija).

TECHNIKINĖ REDAKCIJA: Vita Noreikaitė, Liucija Norvilaitė, Danutė Vasiukevičiūtė. **Laužymas;** Aldona Zailskaitė. Spaudos darbus atlieka Draugo spaustuvė Chicagoje.

ADMINISTRACIJA: Juozas Polikaitis — **ATEITIS,** 7235 S. Sacramento Ave., Chicago, Illinois 60629. Telefonas 312 434-2243.

ATEITIS yra Moksleivių Ateitininkų Sąjungos Leidinys. Prenumerata metams JAV ir Kanadoje $5.00, susipažinimui prenumerata $3.00, garbės prenumerata $10.00, visur kitur laisvame pasaulyje $3.00. **Redakcija: 6641 So.** Albany Avenue, Chicago, Illinois 60629. Telefonas 312 737-5096.

ATEITIS — The Lithuanian Catholic Youth Magazine. Published monthly, except June and July by the Lithuanian Catholic Youth Association, Business address: 7235 South Sacramento Avenue, Chicago, Illinois 60629. Yearly subscription in the US and Canada $5.00. Single copy, 50 cents. Second class postage paid at Chicago, Illinois.

ateitis

LAUKINIAI LAIKRAŠČIŲ NESKAITO

Seniau Lietuvoje buvo posakis, kad nekultūringas žmogus neskaito spaudos. Tuo pasakymu buvo norima visuomenę sudominti spausdintu žodžiu. Žinoma, toji neskaitymo problema nebūtinai taikintina tik mūsų tautai. Yra ir daugiau nekultūringų tautų, kurios taip pat mažai domisi spauda. Tačiau tai jau nebūtų mūsų visuomenės problema.

Šiuo metu mums ypatingai rūpi mūsų jaunimo savišvieta. Tos savišvietos mums niekuomet nebuvo ir nebus perdaug. Juoba, kad šio krašto mokslo įstaigos programas taip sutvarko, jog dažnai niekam kitam nė laiko nebepalieka. Užtat dalinai yra pateisinamas ir studentijos skundas dėl laiko neturėjimo. Tačiau jokiu būdu jaunimas savęs negali visiškai išteisinti tik tą argumentą naudojant. Yra ir daugiau priežasčių kodėl jaunimas nemėgsta spaudos. O jis turėtų mėgti, nes jaunimo nebegalima laikyti laukiniu.

Neretai jaunimėlis nusiskundžia, kad lietuviška spauda nėra įdomi ir todėl mažai skaitoma. Dėl šios priežasties išbujojusio neskaitymo negalima pateisinti. Juk yra daug parašytą dalykų, kurie yra neįdomūs, o visdėlto juos yra būtina persiskaityti.

Atrodo, kad neskaitymo priežastys glūdi kitur. Viena jų — tai pasidavimas gatvės triukšmui, nenoras praleisti valandėlę kitą vienumoje, spausdinto žodžio pakeitimas televizija, kinu ar kitokia lengvabūde pramoga. Perdaug pagundų, permažai noro susikaupimui ir gerai valiai.

Ateitis nori atkreipti mūsų jaunimo dėmesį į spaudą. Ypatingai tą, kurią tvarko pats jaunimas. Rodos turėtų būti visiems aišku, kad neužtenka vieną ar kitą žurnalą tik prenumeruoti, bet reikia būtinai jį ir perskaityti. Žinoma, nevisi mes perskaitome viską kas parašyta, tačiau reikėtų bent šį bei tą vistiek perskaityti. Vientik žurnalo ar laikraščio prenumeravimas be skaitymo yra tik bevertis pinigų eikvojimas. Ir tai turėtum įsidėmėti.

Ateitis, šiame numeryje, bent trumpai pristato savo skaitytojams keletą jaunimo žurnalų darbuotojų bei truputį žinių apie mūsų moksleivių spaudą. Mes norime ir viliamės, jog mūsų skaitytojai susidomės daugiau netik Ateities skaitymu, bet ir kitų jaunimo žurnalų rėmimais. Būtų gražu, kad mūsų moksleivija dar gausiau rašytų į savo laikraštėlius, o studentai — į Lituanus, Gaudeamus, na, ir žinoma į Ateitį.

Ateities perspektyvos dėl mūsų jaunimo spaudos nėra perdaug šviesios. Trūksta rašančiųjų ir skaitančiųjų. Veltui bus Lietuvių Bendruomenės skelbiami šūkiai, jei mes jų nevykdysime. Ne skelbiamais šūkiais, o konkrečiais darbais ir nuolatiniu ryžtu galėsime pasitarnauti tiek lietuviškumui emigracijoje, tiek savo artimiesiems krašte.

LIETUVOS
NACIONALINĖ
M. MAŽVYDO
BIBLIOTEKA

LITUANUS

Akademinis žurnalas

Pokalbis su Jonu Kučėnu

Kokios Jūsų pareigos tvarkant Lituanus žurnalą?

Esu Lituanus reikalų vedėjas. Į šias pareigas daugiausia įeina administraciniai žurnalo reikalai. Žinoma, tenka susidurti ir su kaikuriais redakciniais reikalais, nes Lituanus redaktoriai Chicagoje negyvena.

Gal galėtumėte apibudinti, kas Lituanus yra ir kam jis yra skiriamas?

Pradžioje Lituanus paskirtis buvo informuoti amerikiečių visuomenę apie Lietuvą. Kadangi visos visuomenės negalime pasiekti, tai stengiamės eiti į patį elitą — į akademinį amerikietiškos visuomenės sluoksnį; paveikdami elitą, gal paveiksime ir kitus.

Kadangi žurnalas yra skiriamas elitinei grupei, ar yra paliekama tik informacija apie Lietuvą, ar yra taip pat iškeliamas ir lietuviškos kultūros klausimas?

Sunku ir elitui pilnai įtikti, kadangi ir juos sudaro įvairių nuotaikų, pažiūrų ir poveikių žmonės. Kartais Lituanus yra skiriams lietuviškų problemų moksliškai analizei. Vėl kitą kartą stengiamės kultūriškai prieiti, idant daugiau būtų vietos menui, paliekant politinius ir kitus straipsnius. Gauname atsiliepimų, jos būtų daugiau kreipiamas dėmesis į aštrų žodį prieš komunizmą. Tokių nuomonių daug, žinoma, jos yra asmeniškos.

Kokios skaitytojų reakcijos Lituanus žurnalui?

Iš amerikiečių gauname įvairių. Jei patinka koks straipsnis, tai gauname iš jų entuziastiškus laiškus, o jei ne, tai— nieko.

Kaip yra su bendradarbiais, kokio amžiaus žmonės daugiausiai bendradarbiauja?

Bendrai paėmus, daugumą darbo atlieka čia baigę mokslus alumnai iš įvairių sričių. Amerikos universitetų nelankę, turi sunkumų su anglų kalba. Tie, kurie dar lanko, neturi laiko. Uoliausiai bendradarbiauja universitetų dėstytojai.

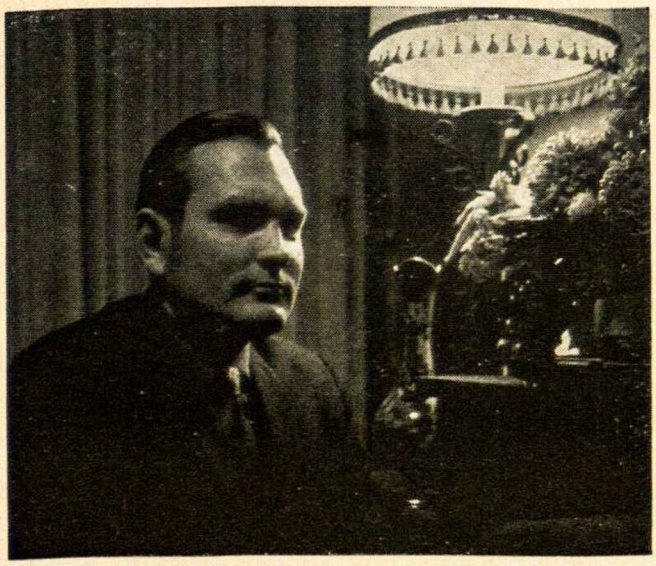

Jonas Kučėnas

Ar žiūrima į bendradarbių pažiūras juos kviečiant prisidėti prie Lituanus?

Čia jūs turite mintyje, turbūt, Tomą Remeikį? Su Tomu iškilo nesusipratimai, kai buvo planuojama sportininkų kelionė į Lietuvą. Dauguma Lituanus leidėjų su Tomo nuomone nesutiko. Tomas iš redakcijos turėjo pasitraukti. Jis tačiau labai daug į Lituanus įnešė savo redagavimo metu. Tomas Remeikis maždaug šitaip pasisakė apie Lituanus "Draugo" dienrašty: Lituanus yra vienintėlis leidinys objektyvioje ir kritiškoje plotmėje pristatąs pasauliui lietuviškus reikalus, kultūrinius, politinius ir socialinius klausimus. Taigi įgauna ypatingos reikšmės, nes kasdien daugėja Vakarų pasaulio bibliotekose ir mokslinėse institucijose Sovietijoje paruošti veikalai, kurie iškreiptai pristato Lietuvą liečiančius klausimus. Toje padėtyje būtina ir ypatinga misija duoti atkirtį sovietiniam šališkumui. Iš kitos pusės lietuvių išeivijos sukurtos kultūrinės vertybės pasiliktų tik mūsų pačių tarpe be Lituanus tarpininkavimo.

Ką jūs norėtumėte Ateities skaitytojams pasakyti, kaip galėtų jie prie Lituanus darbo prisidėti?

Pirmutinė pagalba tai būtų žurnalo užsiprenumeravimas. Iki šiol, bendrai imant lietuvišką visuomenę, Lituanus remia koks 7 proc. lietuviškos visuomenės. Žinoma, kai kas pasakys, kad didžiuma niekad nerems. Mes to ir nenorime. Mums tiktai dar vieno kito procento reikia. Iš jaunimo norėtume, kad jie prenumeruotų. Šis žurnalas yra grynai lietuviškos minties, ir nors angliškai leidžiamas, jis atlieka grynai lietuvišką darbą. Ypatingai šiuo laiku mes turime jaunimo, kuris nelabai lietuviškai moka — jis turėtų labai daug naudos skaitydamas Lituanus.

Koks pageidavimas Lituanus žurnalo platinimo atžvilgiu?

Lituanus yra siunčiamas netoli 2,000 bibliotekų. Iš lietuviškos visuomenės turime apie porą tūkstančių rėmėjų. Tai jie ir užmoka prenumeratas bibliotekoms. Šių įstaigų galėtų būti dar daugiau. Nėra klausimo, kad nevisos Amerikos, Anglijos, Australijos ir kitų, angliškai kalbančių kraštų, įstaigos gauna šį žurnalą. Kad jį gautų, reikia, idant bent trys studentai pareikalautų, jog biblioteka tokį žurnalą užsakytų. Biblioteka tada turi prenumeruoti.

Kokie Jūsų linkėjimai ateitininkiškam jaunimui?

Ateitininkija visuomet buvo už katalikiškumą ir tautiškumą. Lituanus ypatingai pabrėžia tautiškumą, kadangi mes įtraukiame ir visą kitą krikščionišką jaunimą lietuviškam reikalui. Linkėčiau ateitininkijai ir toliau eiti katalikiškuoju, tautiniu keliu.

Tvirtėja žingsniai į ateitį

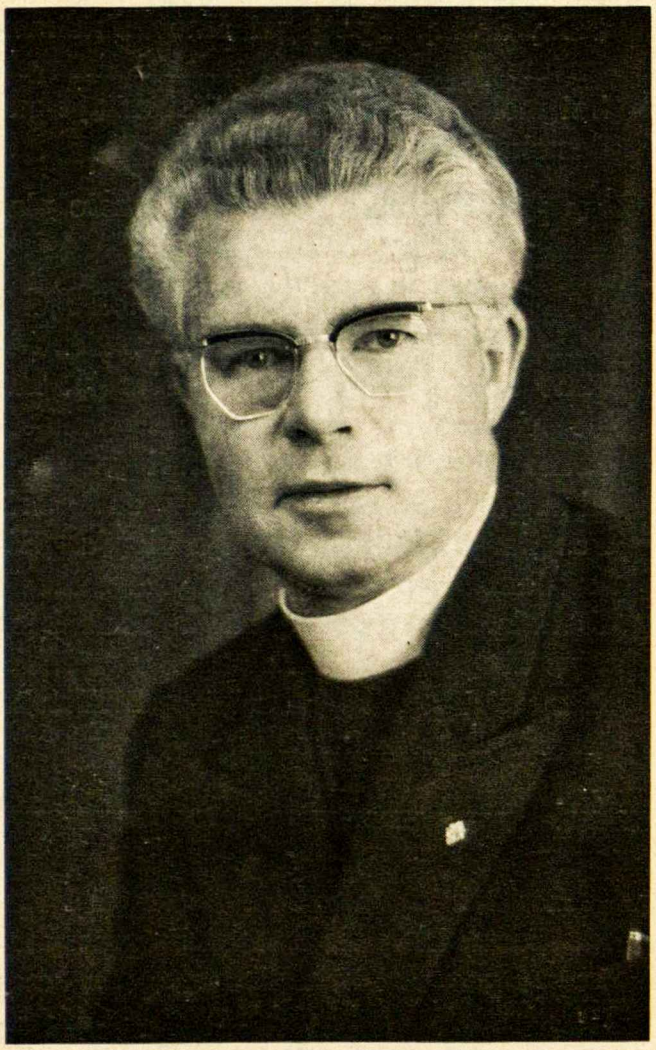

Kun. Petras Butkus, Sydnėjaus lietuvių kapelionas, moksleivių ateitininkų globėjas ir Ateities Žingsnių redaktorius.

AUSTRALIJOS JAUNIMO SPAUDA

Australijos lietuvių spaudoje jau nuo senai jauniesiems skaitytojams būdavo skiriama šiek tiek vietos. Melbourne, dar vos pradėję eiti, Tėviškės Aidai įsivedė jaunimui kertelę. Mūsų Pastogė (Sydney) neperijodiškai išleidžia Mažųjų Pastogę. Šis Sydnėjaus žurnalas suaugusiam ir akademiniam jaunimui leidžia priedus — Jaunimo Kviesli ir Studentų Žodį. Skautiškajam jaunimui, anksčiau ėjęs atskiru žurnalu, dabar kaip Mūsų Pastogės priedas, eina Pėdsekis. Laikraščiuose duodami jauniesiems skyriai nebuvo periodiniai, o Pėdsekis, nors ir labai gražiai leidžiamas ir turiningas, bet savo turiniu daugiau skiriamas skautiškajam jaunimui.

Svarstant lietuviško jaunimo svetur tautinio auklėjimo reikalus, savaime iškyla ir jaunimui skirtinos spaudos klausimas. Jaunimo spauda, drauge su kitomis auklėjimo priemonėmis, turi atlikti vieną svarbiųjų uždavinių: įdiegti jaunimui lietuviškosios spaudos meilę, išmokyti min-

tis reikšti tėvų kalba ir būti ne vien skaitytojais, o ir dabartinių lietuviškosios spaudos darbuotojų pavaduotojais. Jei jaunimui nebus įdiegta ši meilė, dabartinė mūsų spauda pasmerkta mirti: jos skaitytojai, bendradarbiai pasibaigs su senesniąja karta, jaunimas teliks lietuviško medžio nudžiūvusi šakelė.

Prieš septyneris metus Melbourne, savaitraščio Tėviškės Aidų priedas, pradėjo eiti kas du mėnesius kuklus, nedrąsus, ateitininkų leidžiamas, bet visam lietuviškam jaunimui skiriamas, laikraštis— Ateities Žingsniai. Užimąs vieną didelį Tėviškės Aidų lapą, bet sulankstomas į aštuonis puslapius, tas laikraštis per metus sudaro 96 puslapius, o per visą gyvenimą — jau 320 puslapių. Tai gražus tomelis; įrištas sudaro knygų lentynos puošmeną.

Tačiau ne savo išore didžiuojasi Ateities Žingsniai. Dėl savo kuklumo jie gal net mažai žinomi už Australijos ribų. Bet jų puslapiuose užfiksuota jaunųjų lietuviukų ir lietuvaičių pasiryžimai ir pastangos — išlikti lietuviais ir tolimame nuo Lietuvos krašte, pažinti savo tėvų kraštą, jo praeitį, gamtą; pažinti to krašto dvasinius turtus ir — savo tėvų kalba reikšti mintis, pamilti tai, kas lietuviška, būti lietuviais ir tuo didžiuotis.

Savo gyvenimo metais Ateities Žingsniai yra davę visą eilę straipsnių religiniais, tautiniais, auklėjimo, švietimo reikalais. Tai daugiausia paties redaktoriaus kun. P. Butkaus įžanginiai. Toliau jų turiny randame mūsų rašytojų prozos, poezijos; jų gyvenimo aprašymus, ypač surištus su kokiomis nors sukaktuvėmis. Daug duota Donelaičio, Baranausko, Maironio, Mickevičiaus, Krėvės, Mykolaičio-Putino, B. Sruogos, o taip pat ir naujųjų rašytojų kūrybos. Duota istorijos faktų, aprašymų,; duota vaidinimų, pasakaičių, priežodžių, mįslių, uždavinių pratybų, ir t. t. Neužmirštama ir paminėti ir naujausios knygos, visada duodant iš jų ištraukų ir panašiai.

Tačiau pats Ateities Žingsnių branduolys — jaunųjų darbai.

Kada Ateities Žingsniai šventė pirmąsias savo metines Lietuvių namuose Bankstowne, buvo Kristaus Karaliaus minėjimas ir Ateities Žingsnių bei bendradarbių atsiųstų rankraščių parodėlė. Žiūrint į didokas krūvas jaunųjų bendradarbių rašinių, buvo kiekvienam aišku, kiek ten širdies, kiek pastangų... Kai kurie darbeliai — gražia, taisyklinga kalba rašyti, piešinėliais papuošti, kiti — mažiau taisyklinga ar net bloga; buvo ir svetima kalba rašytų. Jiems pasirodyti Ateities Žingsniuose pagelbėjo redaktorius. Bet vis dėlto — didelis Ateities Žingsnių leidėjų ir redaktoriaus laimėjimas.

Pirmieji rašinėliai daugiausiai trumpi — iškylų, kelionių, švenčių, minėjimų aprašymai; gamtos bei namų aplinkos vaizdeliai; eiliavimo bandymai, pasakėlės, nesudėtinga beletristika; nuotykiai.

Bet metai po metų rašinėliai ilgėja, sakiniai sudėtingesni, užismojimai platesni, vaizdavimas ryškesnis ir turiningesnis. Ir paskutinių metų numeriuose — jau yra kelių puslapių (kelionių ir kt.) aprašymai, apysakėlės. Bet šalia šių, tarsi laikraščio steigėjų, vėl rodosi nauji bendradarbiai, su trumpais, nedarniais rašinėliais. Ir taip teka ta srovė.

Kai kurie bendradarbiai teberašo nuo pirmo Ateities Žingsnių numerio. Jie jau pasirodo savo darbeliais ir kitoje spaudoje. Taigi, lyg pirmoji mokykla išeita.

Beveik kiekviename Ateities Žingsnių numeryje randame redaktoriaus su bendradarbiais pasikalbėjimas. Šio dialogo uždavinys — padrąsinti, padėti jaunesiems, patarti ir nurodyti.

Nuo pat Ateities Žingsnių pradžios jų redaktorium yra kun. P. Butkus, kuris yra ir vienas iš laikraščio sumanytojų bei steigėjų. Pradžioje laikraštis rėmėsi aukomis, dabar jo leidimą finansuoja Australijos Lietuvių Katalikų Federacija.

Palmė Sl.

MŪSŲ VYTIS

AKADEMIKŲ SKAUTŲ ŽURNALAS: PASIKALBĖJIMAS SU REDAKTORE RAMUNE KVIKLYTE

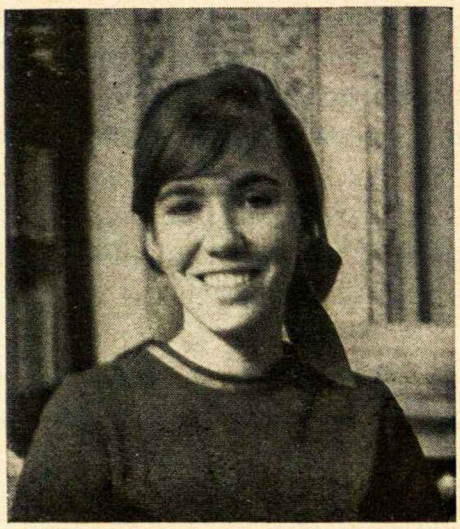

Ar galėtumėt apibudinti kam Mūsų Vytis yra skiriamas ir kas yra Mūsų Vytis kaip žurnalas?

Mūsų Vytis yra Akademikų Skautų leidžiamas žurnalas jaunimui. Daugiausiai jis yra pritaikytas skautiškam jaunimui, bet savo apimtimi yra įdomus visam jaunimui.

Ar gimnazistams, ar studentams taikomas yra Mūsų Vytis?

Straipsniai Mūsų Vytyje yra skiriami ir seniems ir jauniems; akademikams-studentams ir vyresniems moksleiviams. Nežinau ar mes tai atliekame ar ne; tai dažnai turbūt priklauso nuo individalaus redaktoriaus. Vienas redaktorius skiria daugiau dėmesio studentams, kitas nori spausdinti vien tik studentų straipsnius. Aš galvoju, kad straipsniai jaunimui nebūtinai turi būti jaunimo parašyti.

Kokio amžiaus ir kokios profesijos žmonės daugiausia jums talkininkauja?

Kadangi lietuviuose yra daug inžinierių, todėl ir man padeda daugiausiai žmonės iš techninės srities. Tačiau nėra tokios labai griežtos linijos — bendradarbiauja visokio amžiaus, visokio mokslo žmonės. Daugiausiai, vis dėlto, bendradarbiauja profesionalai žmonės.

Koks yra Mūsų Vyties tikslas straipsnių atžvilgiu?

Mėginame ne tik skautiškas problemas ar interesus iškelti, bet taip pat ir dalykus iš dabarties, iš lietuvių gyvenimo, iš Lietuvos.

Ar santykiavimu su Lietuva klausimu kas nors kontroversiškai pasisako straipsniuose?

Taip. Buvo spausdintas pasikalbėjimas su Rimantu Dirvoniu. Dabartiniame numeryje taip pat bus Detroito Skyriaus straipsnis apie bendradarbiavimą su Lietuva.

Ar jūs naudojate daugiau iliustracinę ar skaitytinę medžiagą?

Didelė jaunimo dalis žiūri tik į fotografijas, ir jei jos jį patraukia, jis galbūt paskaitys ir straipsnį, intervių ar mintis; kas ten bebūtų. Fotografijos patraukia; ypatingai jei grupinės, žmonės pradeda daugiau identifikuotis su tuo laikraščiu.

Ar jūs gaunate medžiagos ir iš kitų kraštų?

Taip. Šiek tiek. Gavau straipsnį iš Lietuvos apie Lietuvos jaunimą šių metų pradžioje. Iš Australijos kai kada gauname, retkarčiais iš Anglijos.

Kokie būtų Jūsų linkėjimai, kaipo artimos organizacijos, Ateities skaitytojams?

Geriausios sėkmės.

Ar ateitininkai su skautais turėtų daugiau bendradarbiauti?

Taip. Turėtume leisti bendrą, stiprų studentų lietuvišką žurnalą. Būtų keliamos tada problemos, klausimai kurie visam jaunimui įdomūs. O tų bendrų problemų yra daug ir įvairių.

VYTIS LIETUVOS VYČIŲ ŽURNALAS

PASIKALBĖJIMAS SU REDAKTORE IRENA SENKUTE

Kam Vytis skiriamas?

Bendrai Vytis yra skiriamas supažindinimui Vyčių su visomis organizacijos problemomis.

Kaip jūs atliekate redagavimo darbą; ar jums kas padeda?

Vytis spausdinamas dešimts kartų per metus; aštuoni mėnesiniai numeriai ir du dvimėnesiniai numeriai. Teresė Strolienė yra mano padėjėja, turime taip pat ir žurnalo laužymo bei išsiuntinėjimo padėjėjus. Turime ir apygardinius atstovus, kurie prisiunčia mums medžiagos iš savo apygardų.

Kokias žinias tie apygardos bendradarbiai turi siųsti; ar vien tik organizacines?

Apygardos bendradarbiai turi aprašyti savo apygardų veiklą. Tai reiškia, ne tik Vyčių organizacijos funkcijas, bet jie turi taip pat ir rašančius pritraukti, parūpinti nuotraukas, pranešti apie lietuvius, pasižymėjusius lietuvių ar amerikiečių visuomenėje. Turime taip pat ir skyrių korespondentus, kurie aprašo skyrių veiklą.

Kai yra Vyčių kongresas ar suvažiavimas, ar siunčiate specialius korespondentus įvykiams aprašyti, ar jį aprašo skyriaus korespondentas?

Dažniausiai aš pati stengiuose dalyvauti. Tačiau taip pat prašome ir kongreso rengėjus prie aprašymo prisidėti.

Ar jūs spausdinate vien organizacines žinias, ar taip pat ir ideologinius straipsnius?

Pagrindinis Vyties uždavinys yra organizacinės žinutės, bet kas mėnesį mes spausdiname taip pat straipsnius kaip, pvz., "Lietuva Šiandien". Gauname straipsnių lietuvių ir anglų kalbomis įvairiais klausimais.

Ar lietuvių parapijos remia Lietuvos Vyčių organizacijos skyrių veiklą?

Dauguma skyrių gauna parapijos paramą, žinoma, jei tas skyrius yra aktyvus.

Kodėl Vytyje yra spausdinami straipsniai ir lietuvių kalba?

Pagrinde mūsų organizacija yra dvikalbinė. Iš tikrųjų esame veik visi Amerikoje gimę, bet įdomaujamės bei bandome ir lietuviškus straipsnius paskaityti. Mes bandome gauti lietuviškai rašančius, bet tai yra didelė problema. Mano draugai, ne Vyčiai, padeda surasti lietuviškų straipsnių.

Kokia yra pagrindinė Vyties redagavimo problema?

Pagrindinė problema tai medžiagos suieškojimas. Nesinori Vytį užpildyti vien tik kronikinėmis žiniomis; norime paįvairinti visokiais straipsniais.

Jūsų linkėjimas Ateities skaitytojams?

Būtų malonu, jei Ateities ir Vyties skaitytojai ir rašantieji galėtų daugiau bendradarbiauti. Juk mes tam pačiam idealui dirbame. Turėtume surasti daugiau laiko ir norų glaudžiau kartu dirbti, nes mes juk vadovaujamės tais pačiais principais ir siekiame to paties idealo.

MŪSŲ SPARNAI
LIETUVIU EVANGELIKU REFORMATU ŽURNALAS

Pasikalbėjimas su redaktorium Eugenijum Geruliu

Šiandieną su mumis mintimis apie lietuvišką spaudą ir jos problemas sutiko pasidalinti mūsų žinomas veikėjas, ir ypatingai jaunimui žinomas sportininkas - krepšininkas, Eugenijus Gerulis. Jis buvo Mūsų Sparnai žurnalo steigėjas, bei pirmasis jo redaktorius. Šiuo metu jis yra redakcinės kolegijos narys.

Norėtume žinoti kaip Jūs įsitraukėte į laikraščio darbą, kaip pradėjote žurnalo Mūsų Sparnai leidimą?

Jei kalbėti apie įtakas, kurių poveikyje gimė idėja, tai atvykęs į Chicagą pajutau, kad yra spaudos stoka lietuviams evangelikams reformatams, ir taip 1950 m. rudenį, prieš Kalėdas, kilo mintis leisti žurnalą. Po to truko dar pusmetis kol buvo surinkta medžiaga, susiorganizuota, viskas legalizuota. Parinkome vardą Mūsų Sparnai. Į talkininkes atvyko Onutė Tonkūnaitė, biržietė, žinoma sportininkė. Ji buvo pirmoji administratorė. Talkininkavo mano šeimos nariai, atlikdami techniškus darbus, o juridišką pritarimą teko išgauti iš Lietuvių Evangelikų Reformatų Kolegijos Tremtyje. Leidimas buvo gautas, nors šiaip buvo bendra, skeptiška visų žmonių nuotaika, kam čia reikia, kas iš viso to išeis. Paraginimo mažai tebuvo; vos vienas kitas. Skeptikai sakė, kad darykite, jei išeis ir mes prisidėsime.

Kam yra Mūsų Sparnai skiriami; ar tik Evangelikams Reformatams, ar visai lietuviškai visuomenei?

Turinio atžvilgiu jis skiriamas visiems lietuviams skaitytojams, nors šį žurnalą leidžia evangelikai reformatai, bet talkininkauja liuteronai, baptistai, metodistai ir taip pat katalikai.

Kas juridiniu atžvilgiu tvarko žurnalą; ar yra sudaryta tam tikra taryba, ar už darbą atsakinga tik pati redakcija?

Žurnalo leidėjas yra Lietuvių Evangelikų Reformatų Kolegija Tremtyje ir ji kaipo leidėjas yra atsakinga. Šiaip daugiau atsakingumo darbas priklauso pačiai redakcijai, bei administracijai. Vyr. redaktoriumi pradžioje keletą metų aš pats buvau, po to Halina Dylienė ir dabar inžinierius Jokūbas Kregždė.

Kokie straipsniai yra daugiausia spausdinami; ar taikomi organizacinėms problemoms iškelti ar yra taip pat ir filosofinėmis temomis? Ar yra kokie nors straipsniai skiriami tik specifinėms grupėms, sakykime, jaunimui ar panašiai?

Žurnale yra keli skyriai: teologinis-religinis skyrius, tautinis-visuomeninis, jaunimo ir kronikos skyriai. Kai kada tiems skyriams yra atskiri vedėjai, kai kada visą darbą atlieka bendrai redakcija. Turinio atžvilgiu straipsniai daugiausia grupuojasi į: religiniai-teologiniai straipsniai, religiniai-politiniai-istoriniai, apžvalginiai — paminėjimai mirusių žmonių.

Ar yra liečiami organizaciniai klausimai, kaip tai parapijų ar mokyklų organizavimas?

Šios temos būna referuojamos reformatų arba liuteronų sinodose ir ten tie klausimai sprendžiami ir vykdomi. Spaudoje jie nevaidina tokio vaidmens kaip sinodose.

Kam yra taikomi Mūsų Sparnai; jaunimui ar bendrai visiems evangelikams reformatams?

Taikoma yra visai lietuvių protestantų visuomenei. Platinimo atžvilgiu Mūsų Sparnai aplekia visą pasaulį, išskyrus už geležinės uždangos. Karts nuo karto įvairiais keliais žurnalas patenka ir ten.

Paminėjote santykiavimą su Lietuva klausimą. Ar gal jūs gaunate žinių, o gal ir straipsnių iš Lietuvos?

Iš už Geležinės Uždangos kraštų gauname, iš Lietuvos — ne. Iš Lietuvos gauname tik kronikines žinutes, pavyzdžiui, jei mirė koks kunigas. Iš visų tų žinučių galime kartais ir straipsnį sulipdyti.

Kokios yra šiuo metu svarbiausios problemos redaguojant Mūsų Sparanai žurnalą; finansinės, ar medžiagos sutelkimo?

Turint puikų administratorių p. Palšį, finansinių problemų nėra. Dėl žurnalo techniškų dalykų, galima nusiskųsti rašančiųjų nerūpestingumu. Sunku juos įskaityti, atspėti mintį, dažnai tenka daug vargti perrašant ir tvarkant, idant būtų galima išleisti viešumon. Dėl finansinio taupumo, tenka mums pa-

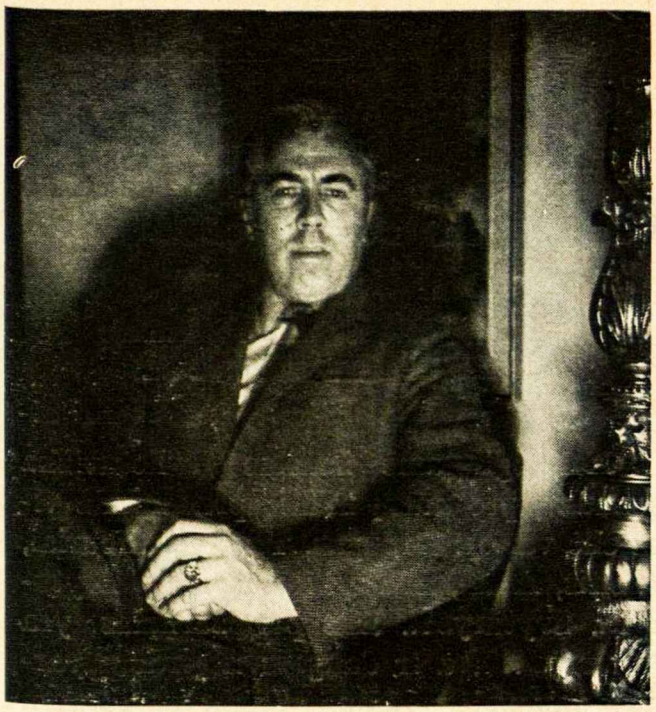

Eugenijus Gerulis

tiems mašinėle rašyti, kad sutaupius apie pusę išlaidų. Spaustuvė tiktai duplikuoja perrašytą tekstą.

Ar jaunimas šiuo žurnalu domisi? Kiek jis prisideda prie žurnalo platinimo ir bendradarbiavimo?

Jaunimas nelabai aktyvus. Daugiausiai, mano nuomone, žurnalą remia straipsniais ir darbu vidutinio amžiaus žmones ir senimas. Iš jų yra nepaprastai pasiaukojančių žmonių. O jaunimui ypatingų komplimentų pasakyti negalima. Nors ir jis neatsisako kartais lėšomis ir darbu paremti. Norėtųsi vis dėlto daugiau.

Kokie būtų Jūsų linkėjimai Ateities skaitytojams?

Sunku į tą klausimą ant greitųjų atsakyti, nes teko man pačiam pergyventi Ateities lūžį dėl Ateities krypties ir Ateities turinio. Iš pradžių Ateitis buvo daugiau akademiška; skirta studentijai. Dabar prieš kurį laiką, iš Chicagos persikeliant į New Yorką, buvo bandoma Ateitį nukreipti gimnazistam. Man asmeniškai buvo malonesnė ankstyvesnė, akademinė linija. Tie kurie reikalus tvarko, žino ką daro, ir aš linkiu jiems viso geriausio.

Kuopos laikraštėlis ir jo nauda

Kai išgirstame žodžius "lietuviška spauda", pro mūsų mintis praskrenda visa eilė vardų: Draugas, Tėviškės Žiburiai, Ateitis, Aidai, Laiškai Lietuviams, Švyturys... Švyturys?.. Kas per žurnalas yra Švyturys? Yra ir daugiau negirdėtų vardų: Jaunystės Keliu, Sūkurys, Pirmyn Jaunime, ir visa eilė kitų. Abejoju, ar šitie vardai yra daug kam žinomi. Nenuostabu, nes jie yra maži, neperijodiniai leidžiami laikraštėliai. Jie yra jaunųjų rašytojų balsai — jaunųjų ateitininkų balsai. Jie yra kuopų laikraštėliai ir todėl jų skaitytojų skaičius nedidelis. Tačiau jų nauda yra didelė. Kaip vienas šių laikraštėlių buvusių redaktorių, norėčiau juos pristatyti lietuviškai visuomenei jiems susipažinti, ir įvertinti kaip svarbius lietuviško jaunimo laikraštėlius.

Įvertinant šiuos laikraštėlius, reikia panagrinėti jų naudą ir pažiūrėti į jų leidėjus. Jaunystės Keliu steigėjas Gediminas Naujokaitis, išleisdamas šį seniausią iš kuopų laikraštėlių, norėjo išjudinti apmirusią veiklą New Yorke. Ar šis laikraštėlis atsiekė savo tikslą? Atsakymas — taip. Šiandien New Yorko kuopa yra gana aktyvi. Tik reikia pasižiūrėti į penkis praeitų metų Jaunystės Keliu numerius. Ir Toronte taip pat. Toronto veikla gerokai pagyvėjo per praėjusius dešimt metų ir jų laikraštėlis Pirmyn Jaunime prie to daug prisidėjo. Dabar Torontui laikraštėlis jau nėra reikalingas išjudinti veiklai. Jo rolė — tik būti moksleivių ateitininkų balsu Toronte. Kitose vietovėse entuziastiškai įkurti laikraštėliai suteikė naujos energijos ateitininkiškai veiklai.

Kaip gali laikraštėlis pagyvinti veiklą? Yra daug atsakymų. Kai nariai susiburia išleisti laikraštėlį, jie jaučia tikrą pareigą padėti. Jie susijungia į vienetą vienam tikslui — išleisti laikraštėlį. Jų bendradarbiavimas juos sujungia vienon šeimon... Ir, pagaliau, jie praktikuoja ateitininkiškus principus: tautiškumą, nes jie rašo lietuviškai; inteligentiškumą, nes jie galvoja ir kuria; visuomeniškumą, nes per tuos rašinėlius jie jungiasi su bendruomene; ir katalikiškumą. Narys, atsisakydamas padėti laikraštėliui, atsisako ateitininkų principų ir jo dalyvavimas organizacijoje pasidaro neprasmingas.

Tie laikraštėliai yra naudingi ir ta prasme, kad jie išugdo narių talentus rašyme bei mene. Leidžiant laikraštėlį, suteikiama proga naudoti ir patobulinti vienus talentus, bei išmokti vartoti kitus: pavyzdžiui — mašinėle rašyti, šapirografą operuoti, medžiagą sudėti, laikraštėlį parduoti, ar paruošti išsiuntinėjimui (pašto ženklus užlipdyti). Kai narys pamato savo darbo pasekmes, jis jaučiasi, kad ką nors atsiekė.

Tie laikraštėliai taip pat įneša lėšų į kuopos kasą. Kai kuopa turi pinigų, ji geriau gali veikti: ar nueiti visiems į teatrą, ar aplankyti kitas tolimesnes kuopas. Laikraštėlis suteikia bent dalį pinigų išlaidoms apmokėti. Kuopa jaučiasi labiau savarankiška, nes nereikia prašyti pinigų iš kitų. Vien Toronte, Pirmyn Jaunime sukaupė virš 200 dol. Tie pinigai padėjo padengti kelionę į Dainavos kursus ir išvykas į kitų kuopų šventes ir panašiai.

Kuopos laikraštėlis yra svarbus dar ir dėl to, kad jis leidžia jaunam ateitininkui padiskutuoti problemas, kurios jam įdomios, pareikšti savo nuomonę, arba parašyti eilėraštį, kurio jis nenorėtų siųsti į didesnį laikraštį, nes gali būti per prastas. Jame galima aprašyti kuopos veiklą, ir pasiuntus į kitas vietoves, laikraštėlis pavirsta visos veiklos atspindžiu. Per visą eilę metų, tie laikraštėliai surenkami į kuopos įstorijos knygą. Taigi matome,

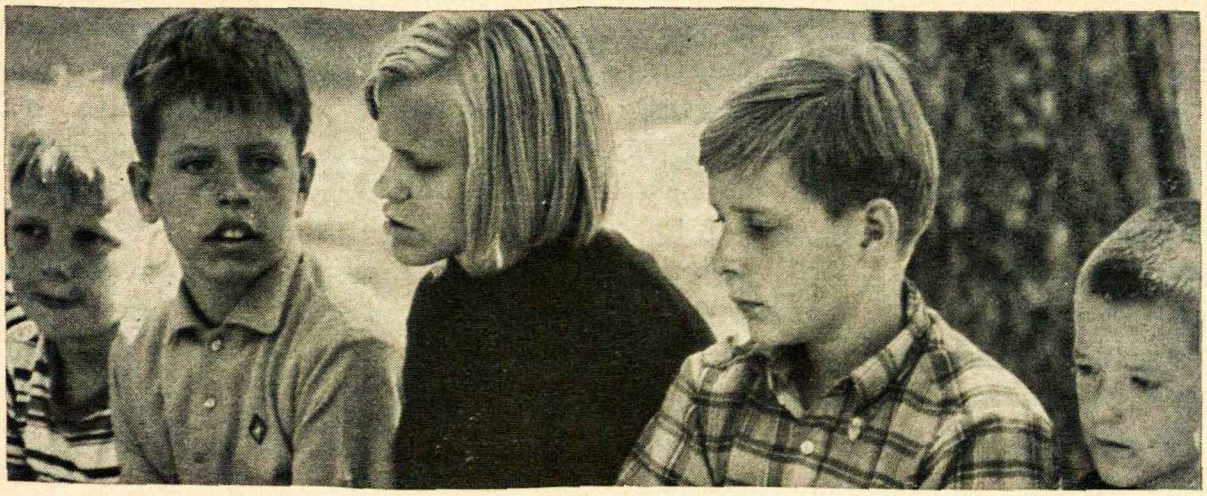

kodėl laikraštėlis kuopai yra reikalingas ir kiek jis duoda dvasinės ir medžiaginės naudos.

Laikraštėlių Apžvalga

Bent septynios kuopos leidžia laikraštėlius: Torontas, Hamiltonas, New Yorkas, Chicaga, Philadelphija, Washingtonas ir Bostonas. Jauniausi laikraštėliai yra Philadelphijos ir Washingtono. Jie atsirado tik pereitais metais. Washingtono laikraštėlį Švyturį išleido Antanas Dambriūnas. Tai puikus laikraštėlis, gražiai išleistas ir įdomus. Jame kalbama daugumoje apie kuopos veiklą ir kitokius lietuviškus reikalus. Įdomus straipsnelis randamas ketvirtame puslapyje — kuopos istorijos aprašymas. Tik gaila, kad nepasirodė daugiau šio laikraštėlio numerių.

Ateities Keliu yra Philadelphijos neseniai pradėtas leisti laikraštėlis. Jį redaguoja kolektyvas, bet man atrodo, kad didžiausia atsakomybė priklauso Rimui Juzaičiui. Vieninteliame išleistame numeryje yra daug medžiagos, pradedant sveikinimais laikraštėlį steigiant ir baigiant linijos pasisakymu, Centro Valdybos žiniomis ir kalendoriumi. Bendrai, pirmas numeris atrodo labai gerai ir ateityje žada pasidaryti vienu geresniųjų laikraštėlių.

Pereitais metais Chicagos laikraštėlį Sūkurį redagavo Vytautas Beleška. Sūkurys buvo gana geras laikraštėlis, įdomiai apipavidalintas. Vien pamatęs fotografiją ant viršelio skaitytojas jau žino, kad kas nors ypatingo bus ir turinyje. Eilėraščiai ir rašinėliai yra sugrupuoti kaip kokiame nors montaže. Pavyzdžiui, viename puslapyje randame eilėraštį atspaustą ant iliustracijos. Tokių bandymų randame visame laikraštėlyje. Pats laikraštėlis pada-

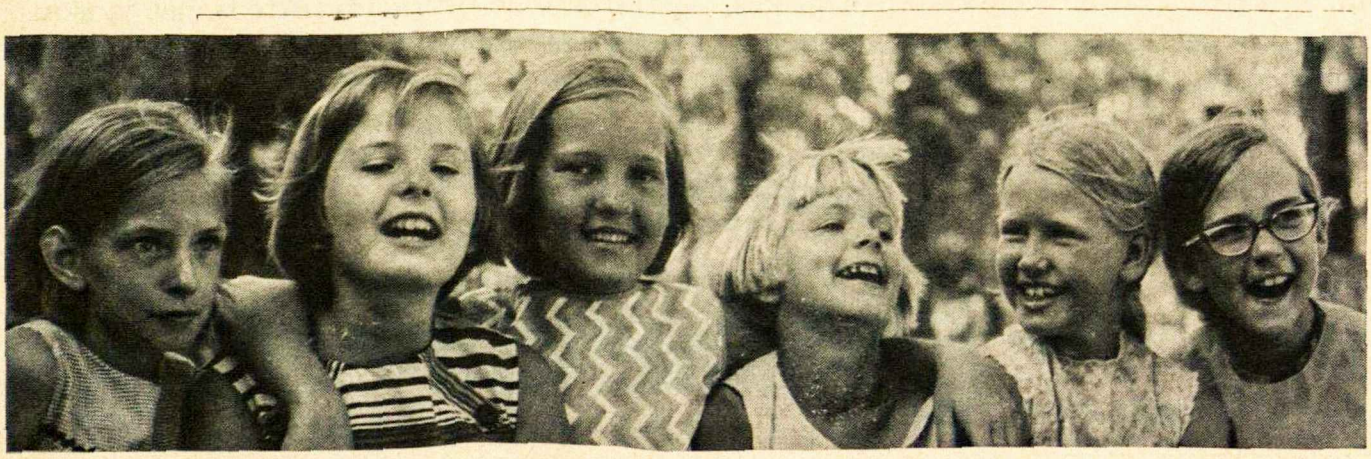

lintas į dvi dalis: jaunųjų rašytojų kūriniai ir kuopos žinios. Arildos Vailokaitytės ir Vytauto Valaičio iliustracijos gerai nupieštos ir įdomios. Bet kokia ironija, kad kai skaitytojas skaito paskutinį puslapį, kur surašyta visi kuopos atsinaujinimo pasiryžimai, atrodo, kad penktas punktas — leisti laikraštėlį periodiniai — buvo praleistas. Centro Valdyba tematė vieną numerį visus metus. Kas atsitiko?

New Yorke Jurgis Oniūnas pralenkė visas kitas kuopas, išleisdamas pereitais metais penkis Jaunystės Keliu numerius. Jau pirmas numeris parodė redakcijos entuzijazmą, skelbiant "progresą", išleidžiant "dinamišką laikraštėlį". Ir tikrai, visi penki numeriai buvo įdomūs ir gerai išleisti. J. Oniūno humoras prašvito visur. Darbščiai buvo aprašyti kuopos reikalai ir vedamieji. Juokingai Brooklyno Pelėda nužudė lietuvių kalbą savo rašinėliuose. Tikrai norėčiau skirti J. Oniūnui premiją už aktyviausią kuopos laikraštėlį ir kartu už geriausią laikraštėlį (Pirmyn Jaunime antroje vietoje).

Nematėme jokių leidinių Bostone pereitais metais, todėl žvilgterėkime į Kanadą, kur yra du gana tvirti laikraštėliai: Moksleivio Balsas Hamiltone ir Pirmyn Jaunime Toronte. Hamiltonas daug rašo į Ateitį tačiau lieka pakankamai rašinėlių užpildyti kelis numerius ir jų pačių leidžiamo laikraštėlio. Patį laikraštėlį redaguoja kolektyvas. Jis yra gražiai iliustruotas ir randame nuo pačių vyriausių moksleivių iki pačių jauniausių parašytų rašinėlių. Įvertinant šį laikraštėlį nesakysiu, kad jis blogas ar geras — jis tipiškas. Gaila, kad pereitais metais pasirodė tik du numeriai. Bet šiais metais Kęstutis Šeštokas jau išleido vieną numerį per Kanados Lietuvių dienas. Man rodos, kad jis negalėjo atsitraukti nuo šapirografo, pripratęs prie jo dirbti, leidžiant Dainavos stovyklos laikraštėlį. Turbūt sulauksime dar daug numerių ir šįmet.

Pirmyn Jaunime, mano mėgiamiausias laikraštėlis, minėjo dešimt metų jubiliejų per 1968 m. Kalėdas. Tai antras senumu ateitininkiško jaunimo lakraštėlis. Senesnis yra tik New Yorko Jaunystės Keliu, kuris buvo įsteigtas 1957 m. Negalėčiau įvertinti Pirmyn Jaunime nerizikuodamas būti apkaltintu šališkumu. Pasakysiu tiktai, kad nuo pereitų metų jis buvo spausdinamas visiškai nauju formatu ir tai suteikė daug naujų techninių problemų. Viršelio spausdinimas buvo labai komplikuotas. Torontui yra lengviau leisti laikraštėlį, nes mūsų kuopa yra labai didelė (Šįmet jau yra beveik šimtas narių). Todėl yra didesnė galimybė surasti geriau rašančių žmonių nė mažoje kuopoje. Sunku buvo rasti gerų "menininkų", ir todėl Pirmyn Jaunime dėl iliustracijų stokos labai nukentėjo. Šįmet Pirmyn Jaunime redaguos R. Kolyčiūtė su kolektyvu. Manau, kad jai pavyks rasti gerų "menininkų".

— — —

Jei mes sudėtume mūsų visus laikraštėlius į vieną žurnalą, tai tas žurnalas turėtų būti Ateitis, kuri jungia visas kuopas, ir be jos Moksleivių Centro Valdybos darbas būtų daug sunkesnis. Taip kaip laikraštėliai yra brangūs kuopai, Ateitis yra brangi visai sąjungai. Baigdamas aš patarčiau ne tik rašyti į Ateitį, bet ją skaityti ir platinti.

Algis Čepas

Priimant Stasio Šalkauskio Vardo Kūrybos Premiją

Federacijos Vadas dr. Justinas Pikūnas gavo laišką iš Dr. Antano Maceinos, gyvenančio Vokietijoje. To laiško mintis patiekiame Ateities skaitytojams.

Didžiai Gerbiamas Vade ir mielas Bičiuli,

Stasio Šalkauskio Vardo Kūrybos Premija teko man šiais metais taip nelauktai, jog pirmą akimirką net nenorėjau tikėti... Tačiau oficialus Jūsų laiškas ir prie jo pridėtas čekis įtikino mane, kad visa tai yra ne sapnas, o tikrovė, suteikusi man gilaus džiaugsmo bei stiprios paguodos... Visu nuoširdumu bei nuolankumu dėkoju tad visų pirma Federacijos komisijai, radusiai mane vertą šios didžios garbės, Federacijos Valdybai, patvirtinusiai manęs parinkimą ir galop Jums kaip Federacijos Vadui už mielus žodžius, pralenkiančius įprastinės bei nuobodžios laudacijos rėmus...

Ateitininkų Federacija yra šią premiją pavadinusi "kūrybos premija". Tai prasmingas vardas! Tačiau jis gavėją ne tik pagerbia, bet sykiu ir įpareigoja, kad nesiilsėtų ant įgytų "laurų", bet kurtų ir toliau. Šia prasme jaučiuos įpareigotas ir ašen. Tiesa, mano gyvenimo kelias yra nubarstytas — ne rožėmis, bet raštais, dažniausiai smulkiais, nes nevengiau laikraščių bei žurnalų. Susirinko eilė ir knygų. Bet visas jas pergyvenu lyg kokį įvadą į kažką, kas vis dar lieka neišsakyta ir neišreikšta. Šis tad jausmas verčia mane ir toliau kurti, ieškoti, megsti mintį su mintimi. Gal tai apskritai žmogaus likimas nesustoti prie to, kas jau pasiekta, o gal tik manas nerimas — kas čia gali tikrai žinoti? Todėl tikiuos, kad premijos įpareigojimas ateičiai gal ir bus pateisintas; gal Federacijai nebus daroma priekaištų, esą jos laureatai užmigę ant praeities "laurų". Bent ašen mėginsiu Federaciją nuo tokių priekaištų apsaugoti. Rugsėjo mėnesį išėjo mano vokiška knyga "Sowjetische Ethik und Christentum" (Eckhart-Verlag, Berlin, apie 200 p.). Prel. Balčiūno vadovaujamai serijai "Krikščionis gyvenime" rašau dabar lietuvišką knygą "Didieji dabarties klausimai" — apie pasaulio sekuliarizaciją, Evangelijų numitologinimą ir evoliuciją bei religiją. Ji turėtų išeiti ateinančių metų pradžioje. Taigi, krutu ir krutėsiu, kol galėsiu...

Jūsų

A. Maceina

Visi į mokslininkų suvažiavimą

Padėkos savaitgalio metu Chicagoje įvyksta jaunųjų Šiaurės Amerikos lietuvių mokslininkų suvažiavimas. Tai nepaprastai svarbus įvykis, nes šalia įvairių mokslinių paskaitų bus svarstoma ir Lietuvių Mokslininkų Draugijos įsteigimas.

Mes žinome, kad mokslus baigusiųjų tarpe yra nepaprastai didelis skaičius ateitininkų. Nesistebėtum, jei ateitininkai sudarytų net daugumą. Suvažiavimo metu bus svarstomos svarbios problemos, kurios gali turėti daug įtakos ir mūsų ateities veiklai. Užtat labai svarbu, kad suvažiavime dalyvautų visi sąmoningi ateitininkai.

Žinoma, nevisi ten galėsime dalyvauti diskusijose ar sprendimuose, tačiau būtų labai gražu, kad ir klausytojų tarpe būtų gausu ateitininkų. Šis mokslininkų suvažiavimas bus pirmasis mūsų jaunesniosios kartos sąmoningos veiklos bandymas. Bus smagu, jei mūsų vyresnieji galės pasididžiuoti tais veikėjais, kurie juos netrukus pakeis.

Užuominos

Tai vienas talkos būdas

Kilo mintis sukaupti pinigo nauju būdu. Tai naujas mėginimas. Nežinia ar pasiseks. Ateities radakcija bandys išplatinti kalėdines sveikinimų atvirutes. Žinoma, toks planas gali būti pasisekęs, jei reikalą supras visa ateitininkija. Mums reikia ne kurios nors vienos grupės talkos, bet sąmoningas kiekvieno ateitininko susipratimas.

Galvojama, jog ateitininkai šiaip ar taip perka kalėdines sveikinimų atvirutes. Vietoj, kad pirkus jas kur nors amerikiečių krautuvėje, bus galima įsigyti iš Ateities. Viena, mūsų kalėdinės atvirutės, paruoštos savų žmonių, yra paruoštos lietuviškais ir krikščioniškais motyvais. Antra, perkant šias atvirutes, tiesioginiai paremsite Ateities žurnalą, kuris ligšiol vis dar negali išsiversti be skolų.

Ateitininkų talka ir reikalo supratimas palengvins netik Ateities redakcijos ir administracijos darbus, bet taip pat padės ir visai moksleivių sąjungai. Tad kviečiame visus į talką.

MYLINTIS UŽAUGA

Tas, kuris myli, kankinasi.
kankinasi, kad būtų
geresnis — Jis ir anas.
Anas turės lengvą gerumą,
o Jis tvirtą, ir galų gale
nepalaužiamą
gerumą.
Tad skausme randa paguodos žvakę
kuri
tyliai rodo savo kančią vėjo
pučiama.
(Kančia, nes tylu)
Tai žvakė, kuri nelabai teduoda šilumos ar šviesos,
bet kuri
neužgęsta.
(Žvakė tiek stipriai dega kiek mylintis pasitiki savimi)
Mylimas kuriam nerūpi
gauna nors nenori prisipažinti
ir
duoda nors to nesupranta,
geriausią progą mylinčiam savo jėgas išbandyti.
Todėl jis reikalingas.
Mylimas kuriam nei šilta, nei šalta
gauna už dyką šiltą
tokį jausmą, kurį duotų kaip tik saldus
puodukas kakavos
šaltą vakarą.
Toks ir reikalingas, nes gali mylinčiam sukelti
daugiausia neapykantos.
Mylimas kuriam rūpi, irgi reikalingas, nes
supranta
Mylintį.
Ir nors tylu tarp Jų nėra tylos,
Ir todėl nėra kančios,
Ir žvakė rami,
Nes žino, kad Jis yra tvirtai, nepalaužiamai geras.

Vytautas Kliorys

MOKSLEIVIS DAINAVOS STOVYKLOJ

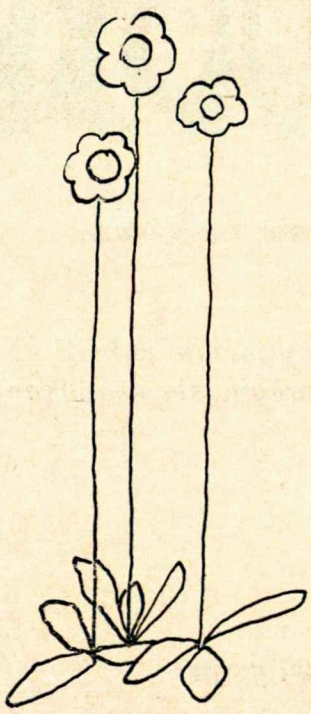

VIENOS ANKETOS DUOMENYS

Stovyklos dienos greitai prabėga. Vos spėji su draugais susitikti, ir bematant jau reikia atsiskirti. Tačiau tame trumpame laikotarpyje daug kas įvyksta. Randama progos smagiai pabendrauti, padainuoti ir susikaupti.

Kokiu būdu moksleivis dalyvauja stovykloje? Kaip jis stovyklą išgyvena? Dalinai į šiuos klausimus atsako anketa, kurią pravedė kun. Antanas Saulaitis Dainavos vyresniųjų moksleivių stovykloje. Aišku, tai tik viena moksleivių stovykla tarp daugelio kitų, kurios vyko šių metų vasarą. Todėl surinktus atsakymus tegalima tik jai vienai taikyti. Dainavos stovykloje išviso dalyvavo 110 moksleivių, iš jų anketą atsakė 86. Bet reikia pastebėti, kad atsakymų buvo kartais daugiau ir kartais mažiau nė 86, tai todėl, kad atsakymai kartais buvo įvairūs, o kartais jų buvo mažiau.

Pirmiausiai buvo įvertinti užsiėmimų būreliai. Jų tikslas buvo įtraukti moksleivį į konstruktyvų darbą, ir tuo pačiu suteikti jam progos prisidėti prie stovyklos paįvairinimo. Pavyzdžiui, meno būrelis piešė plakatus, kuriais paskui papuošė salę; tautinių šokių būrelis mokėsi įvairius šokius, su kuriais pasirodė vakaro programoje. Į šiuos ir kitus būrelius turėjo pasiskirstyti visi stovyklautojai. Iš atsakymų į klausimą kas priklausė kokiam būreliui pasirodė toks pasiskirstymas:

Dauguma pasirinko tautinių šokių būrelį (20), po 13 — choro ir gimnastikos, 11 — dramos, po 8 — meno ir radijo, 7 — sporto ir 6 — laikraštėlio.

O paklausus ar pasirinktas būrelis patiko, 77 proc. atsakė, kad labai, o 23 proc. kad nelabai patiko.

Į klausimą, kuriam būreliui sekančiais metais norėtų priklausyti buvo gauti šie atsakymai:

28 proc. tautinių šokių būreliui, 14 proc. dramos būreliui, po 10 proc. choro ir radijo. Po 8 proc. ir 6 proc. pageidavo laikraštėlio ir meno būreliui priklausyti, 2 proc. ir 1 proc. gimnastikai ir 21 proc. nenorėjo visai priklausyti.

Bet atrodo, kad pageidavimai, kuriam būreliui norėtų priklausyti sekančiais metais, nebuvo įtaigojami to, kas paliko didžiausią įspūdį, nes meno būrelis paliko didžiausią įspūdį daugumai (31 proc.), po to 17-kai proc. tautinių šokių, 13 proc. laikraštėlio ir nuo 6 proc. iki 1 proc. dramos, gimnastikos, radijo ir sporto, ta tvarka. Visi būreliai padarė didelį įspūdį 1 proc. ir 22 proc. nei vienas.

Pasiūlymų netrūko paprašius, kad stovyklautojai pasiūlytų naujų būrelių sekantiems metams. Berniukai suminėjo fotografavimo, šaudymo, gimnastikos ir klasikinių šokių; mergaitės — šeimininkės kursų, siuvimo, rankdarbių ir vandens baleto; bendrai buvo siūloma literatūros, vaikščiojimo, gamtos ir plaukymo.

Į dienos programą taip pat įėjo pašnekesiai, diskusijos ir pratybiniai darbai. Šiais metais pašnekesių temos daugiausia lietė šeimos gyvenimą. O kokių temų norėtų sekančiais metais? Pasiūlymų buvo nemažai:

jaunimo problemos	18
pasaulio problemos	11
gyvenimas Lietuvoje	5
lietuviškas jaunimas	5
ateitininkiškomis temomis	4
draugystė	3
komunizmas	3
socialiniai klausimai	2
dabarties menas	1
intelektuališkumas	1
laisvalaikio įprasminimas	1
visai nenori	9

Kai kuriuos pašnekesius sekdavo diskusijos, kitus pratybiniai darbai. Pastarieji reikalavo, kad moksleivis konkrečiai išreikštų kokią nors mintį, pavyzdžiui iš žurnaluose rastų paveikslų sulipdytų šeimos vaizdą. Iš pasisakiusiųjų, 67 proc. pareiškė, kad diskusijos ir pratybiniai darbai patiko, 33 proc., kad neypatingai patiko.

Tolimesnėje dienos programoje buvo ir dainavimas. Pirmiausiai buvo paklausta apie dainų išmokimą — kiek dainų galima išmokti per dvi savaites ir kiek išmokta? Kaip matome, atsakymų kontrastas nemažas.

	stovyklautojų proc., sakąs, kad	
dainų skaičius	galima išmokti	išmoko
1-5	4	14
6-10	11	40
11-15	19	20
16-20	25	20
21-25	11	4
26-30	19	2
31-35	11	0

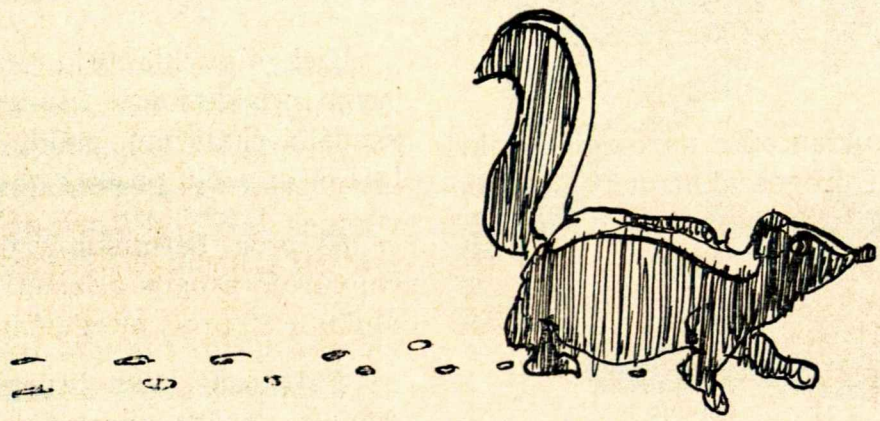

LIETUVOS NACIONALINĖ M. MAŽVYDO BIBLIOTEKA

Paskui norėta žinoti kuri daina labiausiai patiko. Čia pateikiame aštuonias dažniausiai suminėtas dainas:

	Berniukų	Mergaičių
Alaus, alaus	5	10
Greitai, greitai	2	11
Trijų seselių	3	9
Dainuojanti jaunystė	7	3
Tave aš pamačiau	0	5
Keliaujame su daina	0	4
Kur lygūs laukai	2	0
Saulutė tekėjo	2	0

Prie dienos programos dar reikia priskirti ir sportą. Užklausus ar buvo užtektinai laiko sporte dalyvauti, procentais išreiškus atsakyta šitaip:

	taip	ne
berniukai	23	77
mergaitės	55	45

Panašiai buvo pasiteirauta ir apie sporto dieną. Tai diena, kuri yra ištisai paskirta sportiniams įvykiams — rungtynėms ir žaidimams. Ji aiškiai daugumai patiko, nes berniukų 78 proc. atsakė, kad patiko, o tik 22 proc., kad ne; ir mergaičių 81 proc. atsakė, kad patiko ir tik 19 proc. ne. Atrodo, kad mergaitės sportiškesnės, nes didesniam procentui patiko.

Apie žygį už ATEITĮ nė klausti nereikėjo — visiems labai patiko. Visi taip pat davė pasiūlymų apie sekančių metų žygį. Daugumas siūlė turėti daugiau stočių ir progos atsigerti: atsirado tokių, kurie siūlė nueiti ilgesnį kelią (šiais metais buvo nueita 20 mylių), bet kiti siūlė nueiti trumpesnį kelią; nemažai patarė rinktis vėsesnę dieną ir žygį daryti stovyklavimo gale.

O ką stovyklautojas daro laisvalaikio metu, kai turi progos atsitraukti nuo dienos programos? Atsakymai buvo įvairūs:

rašė laiškus	27	rašė laikraštėliui	3
gulėjo	19	tvarkėsi	3
kalbėjosi	19	vaikštinėjo	2
sportavo	14	fotografavo	1
skaitė	5	galvojo	1
binzinėjo	3	piešė	1

Dienos programa baigiasi su vakariene. Po to reikia pradėti ruoštis vakaro programai. Ar užteko laiko programai pasiruošti? Tik 16 proc. atsakė, kad užteko, o didelė dauguma, 84 proc., kad neužteko.

Į klausimą, kurie vakarai geriausiai patiko, procentais išreiškus buvo gauti sekantys atsakymai:

	berniukams	mergaitėms
šokiai	44	23
laužas	25	25
karnavalas	17	21
linksmavakaris	7	12
savos kūrybos	0	9
susikaupimo	4	4
tarptautinis	0	4
dramos	3	0
talentų	0	2

Taip pat buvo pasiteirauta kokias vakarines programas patiktų turėti sekančiais metais. Nors stovyklautojai dažniausiai pageidavo turėtas vakaro programas, atsirado ir naujų pasiūlymų:

laužą	26	linksmavakarį	7
šokius	20	partizanų	4
naktinius žaidimus	8	karnavalą	2
filmą	7	lietuviškų papročių	2
kaukių balių	7	literatūros	1
laisvą vakarą	7	vaidinimą	1

Ypatingai svarbią vietą šioje stovykloje užėmė liturginis momentas. Iš vienos pusės, liturgiją buvo įvairiai pravesta, iš kitos, pats stovyklautojas buvo skatinamas prie liturgijos prisidėti.

Kiek stovyklautojų turėjo progos aktyviai prisidėti prie liturginių apeigų, pavyzdžiui skaitymų, maldų paruošimo, matyti iš jų pačių pasisakymų:

65 proc. berniukų ir 61 proc. mergaičių turėjo progos prisidėti ir 35 proc. berniukų ir 39 proc. mergaičių neturėjo.

Paklausus, kas liturgijoje paliko didžiausią įspūdį, procentais gauti tokie daviniai:

Mišios prie stalo (sujungtos su vakariene)	27
komunija abiem pavidalais	27
trumpai tariant — viskas	13
bendra išpažintis	12
krikšto atnaujinimas	3
Mišios lauke	3
susikaupimo vakaras	3
rytinė malda	1

Įdomu, kad užklausus ką sekančiais metais reikėtų liturgijoje turėti, maždaug pusė atsakė, kad viską; o kiti suminėjo vieną iš liturginių momentų, dažniausiai Mišias prie stalo, komuniją abiems pavidalais, bendrą išpažintį ir Mišias lauke.

Iš giesmių, išskaičiavus procentais, sekančios labiausiai patiko:

O Kristau pasaulio valdove — 60, Kristaus siela — 23, Fausto Strolios Mišios — 12, Marija, Marija — 3 ir Prieš Tavo altorių — 1.

Einant prie kitų įvertinimų, tenka sustoti prie vadovų. Kaip stovyklautojas reagavo į savo vadovus? Gal bendriausias klausimas lietė vadovų skaičių —ar užteko vadovų šiai stovyklai pravesti? Atsakymai buvo šitie:

Iš berniukų — 81 proc. sakė, kad užteko; 3 proc., kad — ne; ir 16 proc. — kad perdaug. Mergaitės pasisakė šitaip: užteko — 80 proc.; neužteko — 6 proc.; ir perdaug — 14 proc.

Jautresnis klausimas lietė galėjimą su vadovais susikalbėti. Ar tai buvo įmanoma? Štai ką randame:

60 proc. berniukų ir 73 proc. mergaičių sakė, kad buvo įmanoma; o 40 proc. berniukų ir 27 proc. mergaičių, kad ne.

Konkrečiau paklausus, kas apie vadovus patiko, dauguma stovyklautojų atsakė, kad jų draugiškumas. Kitiems patiko jų parodytas supratimas, gera nuotaika ir atvirumas. Kas nepatiko? Kai jie supyko, kantrybės pritrūko ir menkas lietuviškumas.

Stovyklautojai taip pat turėjo pasiūlymų, kas sekančiais metais stovykloje turėtų būti kitaip. Jų pastabos, procentais sudalintos, buvo sekančios:

Programa turėtų mažiau vėluotis — 30, daugiau būtų laiko programos punktams pasiruošti — 20, daugiau laiko maudytis — 7, mažiau griežtumo — 7, daugiau laiko miegoti — 4, nereikia mankštos — 4, viskas gerai — 28.

Stovyklautojų dar buvo atsiklausta kas daryti, kad jie stovykoje daugiau ir geriau lietuviškai kalbėtų? Pasiūlymų buvo duota nemažai:

daugiau dainuoti	9
daugiau raginti	9
turėti "Lietuvių dieną"	9
reikia diskusijų apie lietuvybę	6
gero vadovo pavyzdžio	4
duoti taškus už lietuviškai kalbėjimą	3
daugiau rašyti	3
daugiau vaidinimų	1

DIENOS jaunų
Globėjų
KURSUOS
Daina Kojelytė

Vykstant jaunučių ir jaunių ateitininkų stovyklai Dainavoje, Moksleivių ateitininkų Sąjungos centro valdyba (MAS CV) suorganizavo jaunučių ir jaunių globėjams kursus. Kursai tęsėsi nuo liepos 7 iki liepos 13. Kursams vadovavo **Elena Gudinskienė,** MAS CV narė jaunučių reikalams. Jai artimai talkino **ses. M. Ignė** ir **kun. Antanas Saulaitis, SJ.** Ateitininkiško darbo pasitobulinimui į kursus įstojo 24 kursantai iš Toronto, Hamiltono, Chicagos, Los Angeles, Clevelando ir Bostono ateitininkų kuopų.

Pirmadienis, liepos 7

Rytinę programą pravedė kun. A. Saulaitis, diskutuodamas temą "Mūsų sunkumai ir galimybės".

Tema buvo išnagrinėta visoje pilnumoje iki pačių detalių. Pagrindinės jo mintys buvo tokios:

Kuopa yra tik maža organizacijos dalis. Nariai turi jausti priklausomybę kuopai, o per ją ir visai organizacijai. Todėl jiems reikia turėti ryšius su kuopos globėju-vadovu.

Globėjo pareigos ir atsakomybė lietuvybei ir ateitininkiškoms idėjoms yra didelė. Vykdydamas ateitininkiškų principų įsąmoninimą nariuose, globėjas turi turėti aiškią programą, kurią paruošia pasinaudodamas paskaitomis, užrašais, knygomis ir t. t. Darbo sėkmingumui globėjas turi pažinti veiklos aplinką, sąlygas ir pačius narius, su kuriais toje aplinkoje tenka dirbti. Paskaitininkas detaliai apžvelgė kelias sritis, kuriose kiekvienas globėjas turi gerai orientuotis.

Pasibaigus paskaitai, kun. Saulaitis visiems kursantams išdalino jo paties paruoštą "Bendruomenėje ir stovykloje" leidinį, kuriame sukauptą daug naudingų žinių praktiškai veiklai organizuoti.

Federacijos vadas apie vaikų psichologiją

Po pietų kalbėjo Ateitininkų Federacijos vadas **dr. Justinas Pikūnas** apie 7-13 metų vaikų psichologiją. Dr. J. Pikūnas psichologiją dėsto universitete ir tais klausimais yra parašęs ir anglų kalba išleidęs kelias knygas.

Federacijos vadas dėstė, kad anksčiau pasaulyje buvo priimtas Rousseau teigi/nas, jog vaiko veiksmų nereikia kontroliuoti, nes jis iš prigimties esąs geras. Tačiau Rousseau tezė nepasitvirtino. Žmogus iš prigimties turi dvigubą kryptį: į gerą ir į blogą. Svarbu vaikui duoti gerą pradžią, tada jis vystysis gera linkme. Žinoma, jei iš prigimties vaikas labiau linkęs į gerą, kitos priemonės bus tik pagelbinės. Tą patį galima pasakyti apie vaiką, palinkusį blogon kryptin — jį yra sunku ištiesinti.

Šešerių metų vaikas jau turi gan stiprius nusistatymus ir savo asmenybės bruožus. Todėl ir jaunutis ateitininkas turi tam tikrus palinkimus. Globėjams lengvas darbas su gerais, nedėkingas — su atvirkščiais.

Intelektualinis jauno žmogaus ugdymas vystomas mokyklose, jausminis — šeimoje. Labai svarbu, kad jausmai pilnai išsivystytų. Gerai vedama ateitininkiška veikla yra didelė talka ir šeimai, ir mokyklai.

Antradienis, liepos 8

Dešimts patarimų

Antradienį MAS CV vicepirmininkė **Gabija Juozapavičiūtė** kalbėjo apie ateitininkų organizacijos tikslus.

Organizacija turi suburti ir sujungti žmones bendram darbui, kalbėjo ji. Ateitininkai ruošia žmogų pilnam krikščioniškam gyvenimui su ateitininkiškais principais. Mūsų, jaunučių globėjų, darbas — auklėti jaunučius pagal ateitininkiškus principus.

Kuopose reikia ruošti narius dalyvauti diskusijose, kad mokėtų išreikšti mintis ir ginti savo idėjas, bet kartu išliktų atviri kitų argumentacijai ir pajėgtų pripa-

žinti savo klaidas. Mūsų organizacija yra prasminga ir naudinga modernioje visuomenėje.

Trečiadienis, liepos 9

Seselė Ignė apie grupes ir vadus

Pagrindiniai grupes jungią elementai, nurodė ses. Ignė, yra bendra praeitis, tie patys idealai, bendradarbiavimas, susiklausymas ir veikimas organizaciniame vienete. Grupių yra labai įvairių. Jos gali susikurti malonumui, kokiam konkrečiam darbui, pasitarnavimui kitiems, idealui ir t. t. Organizuotos grupės sėkmingą veiklą lemia veiklos pastovumas (gerai išplanuota, bet kartu lanksti metinės veiklos programa), siekiamas tikslas (kiekvienas susirinkimas ką nors vykdo), programos aiškumas ir programos vykdymas. Jei blaškysimės, veikla subyrės.

Ketvirtadienis, liepos 10

Metinis veiklos planas

Kun. A. Saulaitis šiandien vystė labai įdomią ir konkrečią temą — "Metinis veiklos planas".

Vadovas veiklos planą ruošia kartu su kuopos nariais, nes jo tikslas — įjungti narius į bendruomenę. Veiklos planai gali būti keturiopi: a) metiniai, b) mėnesiniai, c) savaitiniai ir d) užsiėmimai. Paėmus, pavyzdžiui metinio plano pagrindan ideologiją, galima, sakysime, pasirinkti tautiškumą, o kitus keturis principus surišti su tautiškumo tema. Tautiškumo programą galima išdėstyti mėnesiais: lietuvių gyvenimas, žymieji asmenys, tautosaka, geografija, gyvenimas pavergtoje Lietuvoje. Vykdydami visuomeniškumą, įsijungiame į minėjimus, kultūrinius įvykius, bendravimą su kitomis kuopomis; katalikiškumą išreiškiame švenčių šventime, giesmėmis, maldomis, krikščioniškų elgesiu; inteligentiškumą ugdome skaitydami lietuvių rašytojų kūrinius, rašydami rašinius, bendradarbiaudami ateitininkų spaudoje, ruošdami savus laikraštėlius; į bendrą planą įjungiame ir šeimyniškumą: aktyviai dalyvaujame ateitininkų šeimos šventėse, iškylaujame su tėvais, stipriname draugiškumą savo pačių tarpe.

Savo paskaita prelegentas labai praturtino kursantų galvoseną ir vaizduotę, o taip pat davė visiems darbelį — paruošti metinę, mėnesinę, savaitinę, vieno susirinkimo ir vieno programos punkto planą. Darbus reikėjo grąžinti penktadienį prieš šokius. Dieve, tiek darbo! Bet visi stropiai pradėjo dirbti. Kaip sekėsi, vėliau pamatysime.

Penktadienis, liepos 11

Kalba Jadvyga Damušienė

Įėję į Dainavos skaityklą, kursantai buvo nustebinti gausybe rankdarbių ir paveikslų. Kam jie čia? Bet tuoj kursų vadovė Gudinskienė paaiškino, kad sekančią paskaitą skaitys Jadvyga Damušienė, žinoma lietuvių veikėja, Dainavos stovyklos įkūrėjo dr. Adolfo Damušio žmona. Jinai plačiau išdėstė vadovo savybes ir išryškino pareigas, o taip pat pravedė pavyzdinį susirinkimą.

Kuopos veiklą taip pat reikia išvesti "į pasaulį". Tam yra keli būdai: korespondencijos, paisrodymai bendruomeniniame gyvenime; Motinos dieną, Vasario 16, Kalėdose ir t. t., nuotraukos.

Veiklą planuotina iš anksto. Narių verbavimą žiemos veiklai pradėtina iš anksto. Skelbti vadovo adresą ir kviesti registruotis per spaudą, radiją, laiškais. Pirmą susirinkimą kviesti tuoj pat, mokslui prasidėjus.

Šeštadienis, liepos 12

Perduoti organizacinį sąmoningumą

Paskutinę kursų dieną mums kalbėjo stud. **Paulius Alšėnas** apie ateitininkų organizacijos kryptį.

Jaunučių veikloje rodyklės yra vadovai. Todėl svarbu, kad patys vadovai jaus-

tų ateitininkų organizacijos kryptį ir turėtų jėgos tą kryptį perduoti jaunučiams. Tą padaryti pajėgs tik tie vadovai, kurie patys yra sąmoningi ateitininkai.

Vaikai veiklai imlūs. Jei pamilsta vadovą-globėją, ima sekti jo pavyzdžiu. Tad globėjas turi būti draugiškas, prieinamas, veikloje kūrybingas. Augindami gerus ateitininkus, kartu auginame gerus lietuviškos bendruomenės narius. Iš jų išaugs ir lietuviškos bendruomenės ir katalikiškos visuomenės vadai.

Ko atsiekėme?

Kursų metu įgijome ne tik globėjams reikalingų žinių, bet ir patys ideologiškai sustiprėjome. Kiek mums pateiktą medžiagą įsisavinome, praktiškai parodėme savo paruoštais veiklos planais, kuriuos kun. A. Saulaitis vakar buvo surinkęs. Šiandien jis ir ses. Ignė tuos darbus įvertino. Vieni buvo geresni, kiti turėjo trūkumų. Kursų vadovė tuos darbus mums išdalijo, o paskui vėl surinko. Žadėjo iš jų padaryti bendrą planą. Pažiūrėsime, ką kiekvienas iš savo kūrybos bendrame plane rasime.

Kursai pasibaigė. O, rodos, dar mielai būtume sėdėję skaitykloje, klausę įdomių paskaitų, dalyvavę pasikalbėjimuose. Per tą savaitę vieni su kitais labai suartėjome, susidraugavome. Pasijutome tikri vienos organizacijos nariai. Bet kursai baigėsi, ir atsisveikinimo žodį tarė kursų vadovė Gudinskienė. Gavome ir baigimo "diplomus", kai kurie net su įvertinimu "labai gerai". Kartu nusifotografavome prie didžiojo ąžuolo (kuris iš tikrųjų ne ąžuolas, bet koks tai kitas medis) ir išsiskirstėme į savo miestus. Kurie turės sąlygas, galės įgytas žinias panaudoti visos ateitininkijos labui.

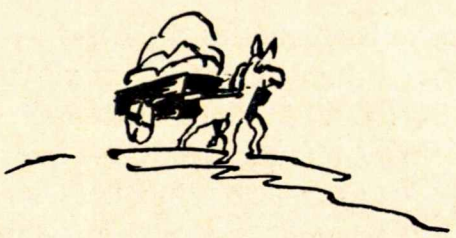

ŽODŽIAI PAŽODŽIUI

Kiek platus jūsų vartojamų žodžių lobynas? Ar rašydami jaučiate, kad neužtenka kasdieninių žodžių? Išbandykite savo žodines išgales. Pritaikykite žodžius kairėje prie jų sinonimų dešinėje. Kirčiuojamosios raidės didžiosios, pagal "Dabartinės lietuvių kalbos žodyną". Ten pat rasite smulkesnius žodžių apibūdinimus. Atsakymai 278 puslapyje. Sėkmės!

1. ———Įkrantis	a. įrodyti kieno nors nusikaltimą (convict).
2. ———Įkampis	b. apkaltinamasis įrodymas.
3. ———įkAltinti	c. įstrižai, įkypai
4. ———įkvAliai	d. pakampė
5. ———Įkaltis	e. tuoj iš paskos
6. ———Įkandin	f. įžeidžiantis
7. ———įkampIAI	g. kas įgrisęs
8. ———įkūnUs	h. pakrantė
9. ———įkyrUOlis	i. stambaus sudėjimo
10. ———įkandUs	j. užtektinai

AUKSINĖ PLUNKSNA

Ar jūs apsiskaitę lietuvių literatūroje? Atspėkite rašytojus, kurių darbai menami šiose mįslėse. Atsakymai 278 puslapyje.

1. Vaikams jisai vadinos Vyte Nemunėliu.
   — R — Z — — — O — — —
2. Ji šaukia į bevardę šalį.
   — I — — — — U — — — A
3. Gal ir ne taip netikėtai pasuko kelias į kairę.
   A — — — Ū — A
4. Trečioji moteris visų geriausia.
   — A R — — — S
5. Lietuvis ir lenkas turto ieškojo.
   — L — E — — S

ĮVERTINIMAS

Ikrai, citrina, kiaušiniai
ir skaidrūs flakonai, atspindi stiklus
Pro minčių langelius apšviestus.
Bet nuogas, nuluptas kristalas
Turtą bevertį vaizduoja —
Lyg perlą su dėme širdy...
Vakar sraigės ir austrės
Plaukiojo sūriam vandeny
Ir savijautą sukėlė dvejopą;
Šiandien be vertės ir rytojaus
Skaniausieji vaisiai, nes vakar
Abejonės, lyg sėklos sudygo.

Laima Švėgždaitė

AŠ TAVE ATSIMENU...

Aš tave atsimenu...
Ar aš nebuvau tavimi pavirtus
Ir tu buvai mano šešėlis
Kai buvau aš didi ir nesuvaikinama?
Aš lyg ir atsimenu tavo žodžius...
Sakei, suprask pirmiausiai savo likimą.
Neškis gilyn, gilyn tu į save.
Beskęsdamas matysi bekraštes nakties spalvas,
Nesuvaldomas dienų formas ir
Tarp teisybės ir fantazijos rasi tu prarają.
Taip! Bet kas dabar iš to?
Radau aš bedugnę ir su sąžine nebesusikalbu.
Kančia ir realybė yra viena
Arba kaip dvynukai
Vienais rūbais apsivilkę.
Užtai dabar aš drįstu pasaulio tuštumoj
Kurią padaro žmonės
Giliai įkvėpdami ir
Dvasios neatleisdami...
Taip...
Aš tave puikiai atmenu:
Tu gi esi mano pergyvenimų atsiminimai.
Tu esi ta vaiduoklė, kurią tuščioj rankoj
aš dabar laikau.

Vincas Mykolaitis-Putinas

Kas yra laimė?

VINCO MYKOLAIČIO-PUTINO VIENAS LAIŠKAS

Po V. Mykolaičio-Putino mirties (1967.VI.7) Lietuvoje pradėta rūpintis surinkti jo parašytus laiškus. Dalis tų surinktų laiškų yra paskelbta V. Mykolaičio-Putino Raštų X-jame, ir paskutiniame, tome. Tačiau žemiau duodamasis laiškas į Raštų X-jį tomą nėra įdėtas. Šis Putino laiškas yra atsakymas į Telšių gimnazijos (Lietuvoje) mokinių užklausimą, k a s y r a l a i m ė? (Red.)

Vilnius, 1948.I.10.

Jaunasis Mano Bičiuli!

Prieš kelias dienas man įteikė Tamstos laišką. Atsakysiu jį trumpai, nes laisvo laiko turiu nedaug ir, tiesą pasakius, rašinėti laiškus nelabai mėgstu. Pirmiausia maža pataisa. Tamsta manai, kad Vasaris — tai aš pats. (Vasaris — Putino romano "Altorių šešėly" vyriausias veikėjas, — Red.). Tiesa, daugelis Vasario išgyvenimų ir minčių priklauso man pačiam, bet, toli gražu, ne viskas. Mano veikalas — tai nėra autobiografija, nors autobiografinių duomenų jame yra gana daug. Tamstos cituotieji Vasario žodžiai vis dėlto gali būti laikomi mano paties nuomone. Paskaitų dėstymas, iš viso pedagoginis darbas man nepatinka, bet aš niekaip iki šiol neįstengiu juo nusikratyti; bet tai nėra jau tokia didelė blogybė, kaip Tamsta manai, pastojanti kelią į laimę. Laimė — žodis daugiaprasmiškas, o kartais ir visai beprasmiškas. Viena tėra svarbu: kad mūsų gyvenimas būtų turiningas, prasmingas, kad mes kaip galima vaisingiau sunaudotume savo gabumus, išnaudotume mums duotas galimybes sukurti ką nors gero ir gražaus. Tad ne laimė sudaro gyvenimo prasmę, kaip Tamsta manai, bet vaisingas, prasmingas gyvenimas duoda vidinį pasitenkinimą, vadinasi, laimę. Siekdami pilniau pasireikšti su savo gabumais, mes visi kovojame su kliūtimis ir trukdančiomis aplinkybėmis. Kovojau ir aš. Vienas nugalėjau, kitas ne. Ką padarysi? Ne viskas taip klojasi,

kaip mes norėtume. Bet reikia ir nepalankiose aplinkybėse neprarasti savęs, neišsižadėt savo siekimų. Jaunystėje mes visi linkę maištauti, kovoti, laužyti kliūtis, o dažnai pamirštame tą labai svarbų dalyką: taip gyvenimui pasiruošti ir save užgrūdinti, kad, ir nepalankioms aplinkybėms esant, nepamestume savęs, neprarastume savo gabumų, nenuleistume rankų ir nevirstume nieku. Tam tikslui, jauni būdami, mes turime daug mokytis iš kitų patyrimo, pasisavinti kaip galima daugiau kultūros lobyno, mokslo žinių, meno supratimo. Mano jaunystė nebuvo tam palanki. Aš — daug laiko sugaišau ir jėgų išaikvojau svetimiems mano dvasiai dalykams ir joje susidariusioms painiavoms nugalėti. O paskui ir pedagoginis darbas man kaip rašytojui, poetui trukdė pasireikšti tiek ir taip, kaip aš to norėjau. Bet, mielas Bičiuli, nemanyk, kad šioki ar toki sunkumai bei kliūtys galėtų mus taip jau visiškai sugniuždyti ir gyvenimo prasmę sugriauti. Net ir nepalankiomis aplinkybėmis dirbdami, kad ir nepatinkamą darbą, mes vis dėlto galime jaustis bent iš dalies patenkinti, jei tas mūsų darbas yra naudingas ir prasmingas visuomenei, tautai.

Mielas Bičiuli, Tamsta esi jaunas ir visas Tamstos gyvenimas dar priešaky. Norėčiau, kad po daugelio metų, stovėdamas savo senatvės slenkstyje, galėtum nuoširdžiai pasakyti: padariau viską, ką galėjau didžiam gyvenimo uždaviniui atlikti. Jei klydau ir klupau, tai tik gerų norų vedamas, tiesos, gėrio ir grožio siekdamas; savo pajėgų piktam nenaudojau ir vėjais neleidau. Jei Tamsta šitaip galėsi pasakyti, tai būsi laimingas ir laimės klausimas bus išspręstas teigiamai. Linkiu Tamstai daug gero.

VM.-P.

ŽODŽIAI

Aš miniu
tave
tyliomis spalvomis.

Žodžiais
aksomo
keliaujančiais
vėjuotu posūkiu
juodų plaukų mestų.

Žodžiais
nesakytais
ir nepamestais.

Kęstutis Gaidžiūnas

ŽODŽIAI PAŽODŽIUI atsakymai:

1. h. Užvažiavau ant išdžiūvusio **įkrančio.**
2. d. Grybas (fungus) metasi į senų namų **įkampius.**
3. a. Tas kalinys buvo **įkaltintas** vagyste.
4. j. Jiems buvo leista valgyti **ikvaliai** (iki — valia).
5. b. Jo durklas paliktas prie lavono tapo **įkalčiu.**
6. e. Plėšikui pabėgus, sargyba išlėkė **įkandin.**
7. c. Kerpant keturkampį **įkampiai** gaunamas trikampis.
8. i. Nors vaikinas buvo **įkūnus,** mažesnius už save jis globojo.
9. g. To **įkyruolio** pas save aš niekad nekviesčiau.
10. f. Toks **įkandus** komentaras užrūstino pirmininką.

AUKSINĖ PLUNKSNA atsakymai:
1. Brazdžionis, 2. Liūnė Sutema, 3. Alė Rūta, 4. Baronas, 5. Almenas.

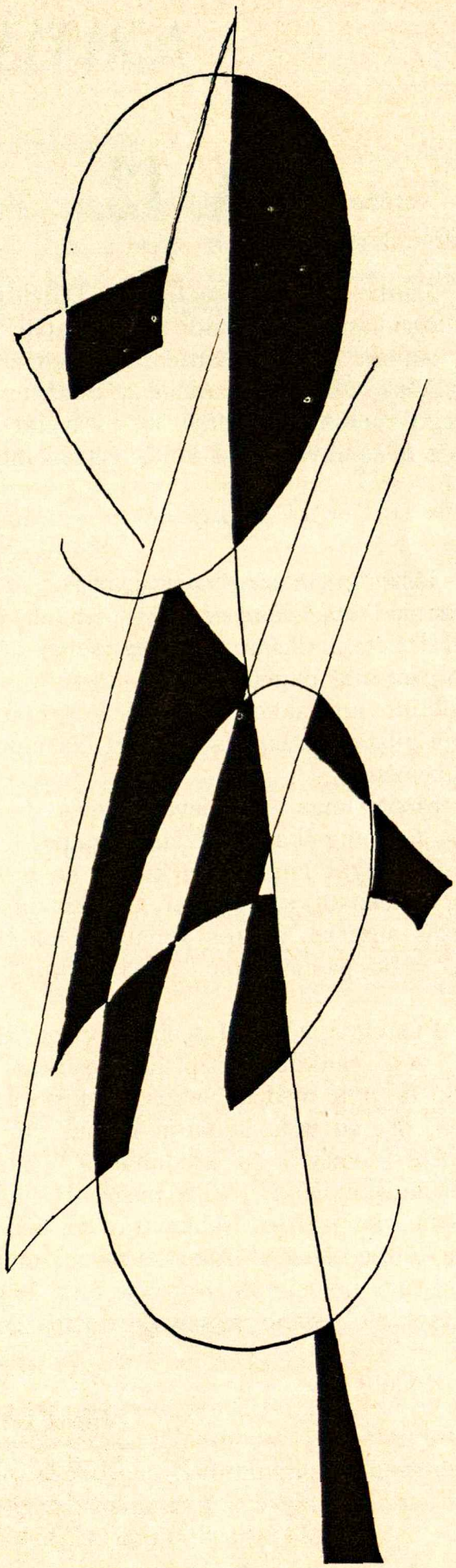

DU BROLIAI

Aug. Tijūnėlis

Gyveno sykį du broliai, vyresnis ir jaunesnis. Vyresnysis buvo šaunus, o jaunasis — šiaip sau žmogus.

Abu ėjo mokslus. Vienas lankė garsius universitetus, klausė žymiuosius žmonijos žibintus, ir skelbdavos pasaulį sudrebinsiąs.

O kitas kaiminystės kolegijoj lipdė kurselius. Išklausydavo ar filosofijos perliuką, tai meno ar literatūros. Užklaustas pasisakydavo: ot, jam įdomu esą.

Abu ieškojo gyvenimo draugės. Vyresniąjam plačios pažintys, merginų spiečiais. O jaunesniojo draugės viena tai kita iš nestebinančiųjų.

Abu vedė. Pirmas tris sykius, o antras — vos vieną.

Jaunystė Lydi Mus!

MOKSLEIVIŲ KŪRYBA

69. X. 12.

Lauke, dideliais lašais, lyja. Didžiajame saliono lange atsispindi fikuso lapai, juodi odiniai baldai, Pautieniaus žiemos paveikslas, lempa, pianinas... Sėdžiu prie lango raudonoje kėdėje, su pieštuku rankoje ir sąsiuviniu ant kelių. Rašau mintis.

— — —

Išsišakojęs ąžuolas atspariai stovi, nekreipdamas dėmesio nei į pučiantį vėją, nei į lietaus lašus. Nekreipdamas dėmesio į mažutį, pageltusį lapelį, kuris vos vos išsilaiko ant šakos galiuko. Vėjas smarkiau pūstelėja, lapelis suvirpa, bet nekrenta žemėn.

Susitikimas, pasisveikinimas — šaltas, nedraugiškas. Žodžiai, savaitės bėgyje ilgesingai laukti, šiurkštūs, be meilės, lyg šmeižiantys, lyg tai pasijuokiantys. Širdis suvirpa, ašaros keliauja blakstienų link. "Iki pasimatymo." Kokio? kur? kada?

Pūstelėja vėjas. Lapelis suvirpa. Staiga, vėjo rankomis stipriai pagautas, atsiskiria nuo medžio šakos. Nekrenta žemėn, bet su vėju keliauja kartu. Tai kildamas aukštyn, tai leisdamasis žemyn, mėtomas į vieną, į kitą pusę. Ir dingsta lapelis, nenukritęs. Nebematau jo, nežinau kur dingo, kas atsitiko. Stiprus ąžuolas tebestovi neįveiktas vėjo, lietaus, lapelio pranykimo, mano ašarų, širdgėlos, minčių.

Kodėl???

Jūros Gelmė

KELIONĖ

Kai aš lėtai plaukiau upe,
girdėėau paukščių čiulbesį,
šlamėjimą žolių,
čiurlenimą vandens.

Mačiau mėnulio spindulius
ir žvaigždes
skaisčiai šviečiant.

Girdėjau vėją švelniai pučiant
į pačią nakties tamsą.

Gintaras Nagys

POLITIKA

Aloyzas Pakalniškis

Parėjau iš mokyklos valgyti pietų. Bevalgant įėjo dėdė.

— Na, ar atėjo laikraštis? — nusikosėdamas paklausė jis.

— Yra valgomajame ant stalo, — atsakė mama.

Kosėdamas (nes tai yra jo įprotis) dėdė nuėjo į valgomąjį pasiimti laikraščio. Grįžęs į virtuvę pradėjo šnekėti apie žydus, kurie buvo pakarti už šnipinėjimą.

— Jau tiems arabams bus baigta. Žydai atkeršys už tai, ką jiems arabai yra pridarę.

— Bet jeigu žydai puls arabus, gal arabai šį sykį laimės, — pasakiau aš.

Dėdė paniekinančiai nusišypsojo ir pasakė:

—Arabai eis į karą apdriskę, blusomis aptekę, o žydai kad duos jiems tai duos per galvą su bizūnu.

— Bet atsimink, dėde, kad rusai duoda arabams ginklų, — atsikirtau.

— O manai, kad kas žydams neduoda? Žydai Chicagoje surinko 14 milijonų dolerių padėti Izraeliui. Tik iš Chicagos tiek. O kiek dar gaus iš kitų miestų. Niekus plepi, Aloyzai. Taip pat bus, kaip ir praeitame kare. Ar nepadėjo rusai arabams tada? Ar nepadėjo?

Prislopintai nusijuokęs vėl tęsė:

— Padėjo, bet arabai vistiek pralaimėjo. Taip, Aloyzai, žydai laimės ir šį kartą.

— Arabai, rodos, nušovė vieną žydų žvalgybos lėktuvą, — įsiterpė mama.

— Niekus šneki! Keturi išskrido ir keturi parskrido. Buvo taip parašyta "Sun Times".

— Arabai dar kelis žydus teis už šnipinėjimą, — pasakė mama.

— Arabai turbūt iškars visus žydus, kurie yra likę jų žemėje, — jau nuolaidžiau pasakė dėdė.

Nukrypo tema kitur. Dėdė pradėjo:

— Jau atleido du šimtu darbininkų. Matai, koks geras tavo Nixonas. Matai, kokie geri respublikonai.

Tai buvo man taikoma. Aš atsakiau:

— Man nesvarbu. Tik gerai, kad dolerio vertė kyla prie respublikonų. Tu turėtum balsuoti už respublikonus. Tu turi susitaupęs banke daug pinigų. Tiems yra geriau prie respublikonų, kurie turi susitaupę pinigų.

—Aš esu demokratas dėl to, kad esu darbininkas. Jeigu tavo tėtę išmestų iš darbo, ar tai tau patiktų? Ar tau patiktų? Na, matai. Na, matai. Ne, nieko iš tavęs nebus, Aloyzai.

Ir vėl prislopintai pradėjo juoktis. Dabar jau iš manęs. Aš bandžiau dar laikytis:

— Dėde, jeigu demokratai kandidatu į prezidentus padėtų kokį valkatą, ar tu vistiek už demokratus balsuotum?

— Man nesvarbu. Demokratai yra mano, ir aš tik už juos balsuosiu, — atsakė dėdė.

— O jeigu tada Amerika žlugtų?

— Aš sakiau tau, jau keletą sykių, kad aš tiktai už demokratus tebalsuosiu!

Nusikosėjęs atsiskleidė jis laikraščio lapą, o aš pradėjau valgyti amerikonišką "karštą šunį".

— Ne, Aloyzai, niekai iš tavęs bus, niekai, — dar pridėjo dėdė.

— Dėde, nekalbėk taip. Man nepatinka, kad tu taip apie mane kalbi.

Paskui mama su dėde pradėjo šnekėtis apie gimines Lietuvoje. Aš baigiau valgyti, atsitojau, išsitempiau, ir apsivilkau paltą. Atsisveikinau ir išėjau į lauką, palikęs dėdę su mama besišnekančius.

Korespondencijos

DAINAVOS JAUNUČIŲ STOVYKLA 1969 M.

Pagaliau atėjo ta ilgai laukta diena. Stovykla oficialiai prasidėjo sekmadienį, liepos šeštą dieną, su iškilmingu posėdžiu. Kad galėtų visi atvykę susipažinti, pirmas vakaras buvo paskirtas šokiams. Išvargę stovyklautojai krito į lovas po sunkios dienos ir netrukus sapnavo apie ateinančią dieną. Sekantį rytą vadovai netikėtai buvo prikelti pusę septynių — entuziastiški stovyklautojai jau patys pradėjo pirmą dieną ir klausinėjo kada bus mankšta. Bet be valandos niekas nebuvo pradėta. Per tą laiką vadovai turėjo trypinėt po koridorius ir "bandyti" nuramint visus. Pagaliau, dienai "oficialiai" prasidėjus, visi nuėjome į mišias ir tada išalkę susėdom pusryčiams. Dienos programa užėmė visus stovyklautojus iki vieno. Suskirstyti būreliais jie susipažindino su stovyklos taisyklėmis ir vėliau turėjo sporto rungtynes ir rankdarbius. Vakare įvyko lėlių teatras prie kurio prisidėjo vyresnieji — dalyvaujantys globėjų kursuose. Su Elenutės Bradūnaitės (vakarinių programų vedėja) pagalba jie labai įdomiai pasirodė.

Būreliai buvo gan originalūs savo vardų parinkimais. Atsirado Dainavoje "šventieji", "viengungiai" ir "bevardės". Vienas iš mandriausių būrelių paskelbė, kad jie vadins save "milijonieriais". Pačios mažiausios mergaitės stovykloje pasisavino labai tinkamą vardą — "lėlytės".

Šiais metais įvyko dvejos iškylos. Trečiadienį, liepos devintą išvyko vieni stovyklautojai aplinkui Dainavą, kiti į ūkį. Sekančią savaitę vėl buvo iškyla, tik jaunesnieji, kurie pirmą kartą ėjo Dainavoje, nukeliavo į ūkį, o vyresnieji žygiavo būreliais pro stovyklos įdomesnes vietas. Ūkyje radome nemažai gyvulių — ožkų, arklių, kiškių... Dainavos iškyloje kunigas Antanas buvo labai gerai pasirūpinęs su įdomiais uždaviniais prie kiekvienos stoties.

Vienas iš įdomiausių vakarų turėjo būti kaukių balius. Čia labai juokingai pasirodė vadovai. Seselės Ignė ir Marytė visus apgavo kai apsirengė pasauliečių drabužiais ir vaizdavo modernias merginas. Lygiai taip pat kunigas Antanas visus nustebino kai, vaizduodamas baleriną, pašoko visiems stovyklautojams

Vytas ir Linas, du berniukų vadovai, apsirengė kaip seselės ir nepasiduodamos, dvi mergaičių vadovės, Dainora ir Elenutė pasirodė kaip kunigėliai. Be to buvo dar du hipiai ir keli nykštukai... Stovyklautojai irgi labai įdomiai pasipuošė. Atvyko arabas, čigonė, ir daug juokdarių. Vienas būrelis net pasirodė kaip kirmėlė! Taip pat labai įdomiai apsirengė žvejys ir jo pagauta žuvis.

Dėka berniukų vadovo Romo, įvyko iki šiol Dainavoje negirdėtos vėžlių lenktynės. Trylika sunkiai pagautų vėžlių buvo nudažyti numeriais ir pavadinti vadovų vardais. Vakarinėje programoje penktadienį (liepos 18 d.) buvo labai keistos ir daugeliui nematytos lenktynės. Dabar visi tie vėžliai paleisti Spyglio ežere. Taigi jeigu kada matytumėt vėžlį su devintu numeriu nenustebkite...

Oras buvo labai gražus tas dvi savaites. Taigi ir per sporto šventę pasitaikė gražu. Buvo daug bėgimo bei plaukimo lenktynių. Be to įvyko balionų mėtymai. Tik, visa bėda kad jie buvo pilni vandens. Teko truputį sušlapti. Tą dieną visi labai išvargo — įskaitant vadovus.

Stovyklos dienos buvo paįvairintos ir paįdomintos su dainavimu, pasakomis ir rankdarbiais, kurie buvo labai įdomiai pravesti Elenutės Bradūnaitės, seselės Marytės ir kunigo Saulaičio. Kad stovyklautojai parvažiuotų naujų minčių pilni, buvo kelių vadovų paruoštos trumpos paskaitos. Temos buvo įvairios: tautiškumas, vaiko elgesys, inteligentiškumas ir kiti. Kunigas Saulaitis papasakojo stovyklautojams labai įdomiai apie gamtą net kelis kartus.

Susikaupimo vakaras buvo labai skirtingas nuo visų kitų. Šv. Mišios įvyko žvakių apšviestoje salėje. Stovyklautojai buvo paruošę paveikslus ir mišių laike jų reikšmę paaiškino visiems. Taip pat visi turėjo progą atnaujinti savo krikšto prižadėjimus ir prisiminimui šiam įvykiui gavo mažas juosteles. Viskas labai gražiai praėjo.

Patys stovyklautojai davė šiai stovyklai daug įvairumo. Suvažiavę iš tolimų ir artimų vietovių jie sutiko naujų draugų (ir draugių) ir seniai matytus. Berniukai labai norėjo užpulti mergaičių barakus. Mergaitės ir norėjo kad jie jas "aplankytų". Deja niekas šiais metais neišėjo.

Dainavoje buvo atstovauti šie miestai: iš Michigan — Detroitas, Iš Ohio — Akron ir Clevelandas, Iš Illinois — Chicaga ir Cicero, iš rytų Bostonas ir Washingtonas, iš Kanados — Hamiltonas. Taip pat buvo nemažai stovyklautojų iš mažesnių vietovių.

Stovyklautojų amžiai buvo įvairūs. Patys jauniausi buvo šešių metų, o iš vyresniųjų buvo net ir vienas kitas keturiolikos metų amžiaus. Bet visi (ne-

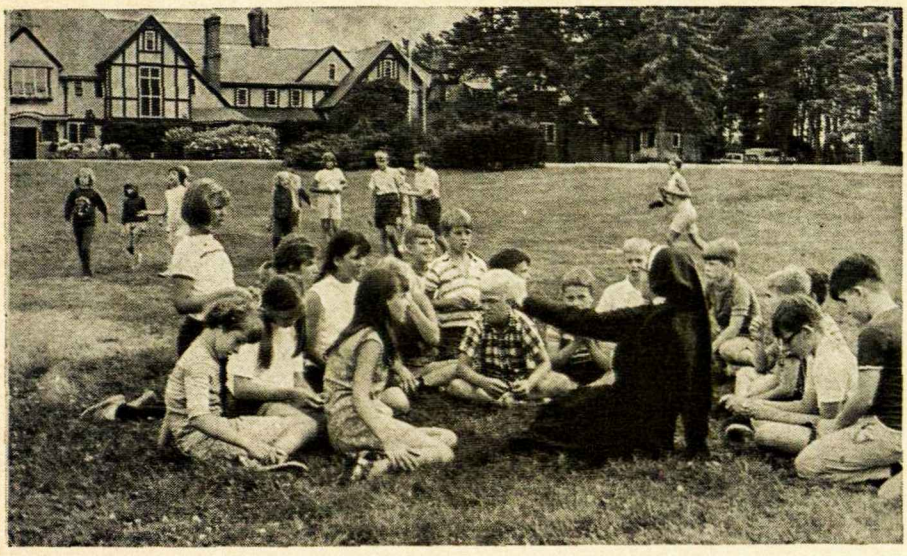

Seselė M. Jonė ruošia jaunučius vakaro programai Kennebunkporto moksleivių ateitininkų stovykloje.

DŽIUGIOS DIENOS KENNEBUNKPORTO STOVYKLOJE

M.A.S. Kennebunkporto stovykla leidžia mums paskutinį kartą atsikvėpti prieš mokslą. Čia yra proga melstis, žaisti aikštėje, dalyvauti diskusijose, ir šiaip pasilinksminti.

Vėliavos pakėlimas, paskaitos, ir mišios sudaro mūsų dienotvarkę. Per paskaitas mes klausomės kai įdomu, o kai ne — užmigtumėm, jei vadovai netrauktų už apykaklių. Mišių laiku, kai visi nutyla, galima girdėti pilvų pašnekesius, iš ko suprantam, kad jau mes išalkę. Po Mišių visi pasileidžiame per pievą į valgyklą ir ten greit ir stipriai pavalgę murmam, koks neskanus maistas. Tada mūsų laukiamas laisvalaikis ir bėginėjimas į "Gift Shop", kur ne vienas išleido paskutinius pinigus užsigardžiuoti. Kai švilpukas vėl sustaugia — ženklas maudytis. Šias dvi valandas ar baseine ar jūroje kiek linksmo pliuškenimosi ir juoko!

Grįžę sportuojame ir tada sėdame vakarieniauti. Nuleidus vėliavą, prasideda vakarinė programa. Tai proga rimtai susikaupti pavyzdžiui partizanų vakarui, literatūros, arba savo kūrybos. O per šokius, linksmavakarius, ir karnivalą sunku rasti nuliūdusį ar rimtą veidą.

Taip tirpsta diena po dienos ir išsižioję laukiame laikraštėlio "Smėlėti Pėdsakai", kur netrūksta ir rimties ir juokų. Ir dar keletą kartų paleidome radijo valandėlę "WMAS" visiem pasiklausyti.

Bet tai ne viskas, ką padarė žiūrint kiek jie metų turėjo) gerai sugyveno ir atrodo, kad šių metų jaunučių stovykla labai sėkmingai praėjo.

Iki pasimatymo sekančią vasarą Dainavoje...

tokia puiki ir maloni ši stovykla. Čia viską nulėmė tikroji šeimyniška visų nuotaika. Per šias dvi savaites mes pasidarėme lyg viena šeima. Ir kai šios šeimos nariai ėmė skirstytis, liejosi graudžios ašaros...

Dovilė Eivaitė
Vytauto Endziulaičio Kuopa
Brockton, Mass.

JAUNUČIAI

Philadelphia, Pa.

Šių metų sausio mėnesio 19 d. įvyko Philadelphijos jaunučių ateitininkų susirinkimas. Susirinkimo metu išsirinkome naują valdybą kuri pasiskirstė pareigomis: Renata Baraitė — pirmininkė, Ramunė Šileikaitė — vice-pirmininkė, Aušra Kananavičiūtė — sekretorė, Algis Šalčiūnas — iždininkas, Alė Surdaitė — valdybos narė, Vytenis Bakanas — sargas.

Kovo mėnesio 16 dieną įvyko Philadelphijos jaunučių ateitininkų susirinkimas. Susirinkime buvo diskusijos apie ateities veiklą ir nario mokestį. Po susirinkimo važiavome į muziejų. Ten matėme labai įspūdingų išradimų ir filmų.

Balandžio 20 d. įvyko Philadelphijos jaunučių susirinkimas. Susirinkimo metu mūsų globėjas P. Kananavičius paaiškina ateitininkiškų principų reikšmę. Danutė Juzaitytė sutiko būti jaunučių vadove.

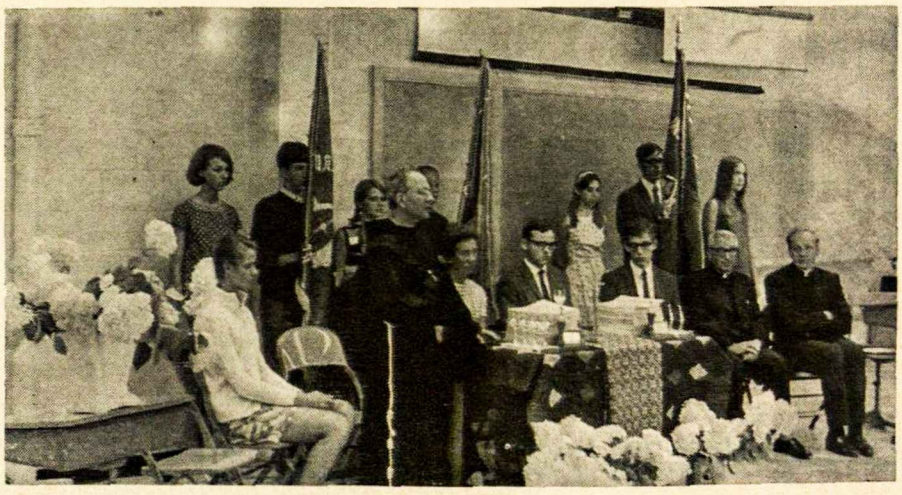

Moksleivių ateitininkų stovykloje. Stovyklos uždaromojo posėdžio prezidiumas — kalba Tėvas Leonardas Andriekus, OFM.

Philadelphijos Jaunučių Ateitininkų susirinkimas įvyko birželio mėnesio 1 dieną. Susirinkime P. Muraška mus supažindino su išvykos vietove — Fort Mifflin. Sekė Virgiaus Volerto referatas apie lietuvišką gimnaziją, kurią jo tėvelis yra įsteigęs jų namuose. Virgius Volertas sutiko būti jaunių vadovu. Aplankėme Fort Mifflin vietovę. Joje matėme kaip Amerikos kariuomenė kitados kariavo ir gyveno per civilinį karą ir Amerikos sukilimą—revoliuciją prieš Angliją.

Philadelphijos jaunučių ir jaunių ateitininkų susirinkimo įvykusio birželio mėnesio 22 dieną šv. Andriejaus Parapijoje Philadelphia, Pa., eigos tvarka buvo tokia:

Susirinkimas pradėtas malda. Globėjas pranešė, kad sekantieji jauniai ir jaunučiai galės laikyti egzaminus į vyresnius moksleivius: Baraitė Renata, Makarauskaitė Rasa, Šileikaitė Ramunė, Surdėnaitė Alė; į Jaunučius: Suroger Diana, Gečytė Aušrelė.

Egzaminavo globėjas P. Kananavičius ir Jaunių vadovas Virgius Volertas. Po susirinkimo, kuriame buvo kalbama apie Philadelphijos at-kų šventę bei jos programą, sužinojome, kad visi egzaminus atliko gerai. Po susirinkimo ruošėmės Philadelphijos ateitininkų šventės programai. **Aušra Kananavičiūtė**

ADELAIDĖ, Australija

Adelaidėje veikia vyresnieji ir jaunesnieji moksleiviai ateitininkai. Mūsų kuopos vardas — Arkivyskupo Jurgio Matulaičio kuopa. Nors mūsų nėra daug, bet moksleiviai iki šiol dar išsilaikė. Pas mus jaunesnieji ir vyresnieji moksleiviai veikia atskirai.

Vyresniųjų moksleivių nėra daug. Jų globėjas yra sendraugis p. A. Kubilius. Į valdybą šįmet įeina pirm. — R. Kubiliūtė, sekr. — M. Staugaitė, ižd. — D. Barauskaitė. Mes susirinkimus stengiamės turėti vieną kartą į mėnesį. Susirinkimus pradedame ir užbaigiame malda. Po to būna aptariami einamieji reikalai. Stengiamės per susirinkimus išeiti ateitininkų programą. Vyresnieji moksleiviai kasmet suruošia Agapę Marijos garbei gegužės mėnesį. Šįmet Agapę sujungėme su Motinos Dienos Minėjimu. Tuo būdu buvo įtraukti ir jaunesnieji moksleiviai. Vyresnieji moksleiviai yra atsakingi už Jaunimo Talentų Vakarą. Be to, kasmet per vasaros atostogas turime stovyklą prie jūros į kurią suvažiuoja jaunesnieji ir vyresnieji moksleiviai.

Jaunesnieji moksleiviai skaičiumi turtingesni. Jų globėja yra moksleivė R. Kubiliūtė. Į valdybą įeina pirm. — L. Kubilius, vice-pirm. — R. Sobeckis, sekr. — G. Lazauskaitė, ižd. — S. Visockaitė, narys — V. Adutavičius. Susirinkimus turime pirmą mėnesio šeštadienį Šv. Kazimiero Mokyklos pamokoms užsibaigus. Susirinkimus pradedame ir užbaigiame malda. Per susirinkimus dabar mokomės principus. Į susirinkimus dažnai pasikviečiam ką nors iš vyresniųjų, kad mums pakalbėtų kokia nors tema. Neseniai kalbėjo baigęs studijas Dr. A. Steponas. Jis kalbėjo apie mokslą. Dvasios Vadas, Kun. A. Kazlauskas, MIC, kalbėjo apie paklusnumą. Per praėjusias atostogas vieną dieną visi važiavome pačiuožinėti ant ledo. O po to ėjome pasilinksminti gamtoje. Visi linksmi grįžo namo galvodami apie sekančią iškylą.

Moksleiviai ateitininkai Adelaidėje stengias išsilaikyti dalyvaudami ir aktyviai pasireikšdami įvairiuose lietuvių parengimuose.

Rasa Kubiliūtė

PIRMAS MOKSLO METŲ SUSIRINKIMAS

Hamilton, Ontario

1969 m. rugsėjo 21 d. Hamiltono moksleiviai ateitininkai turėjo pirmą susirinkimą. Pirmininkė Dainora Juozapavičiūtė pakvietė kun. Gaudzę maldai. Po maldos tarė žodį mūsų kuopos globėjas J. Pleinys, ragindamas visus dalyvauti ateitininkų veikloje. Vien tik prisirašymo prie ateitininkų neužtenka—reikia įsijungti į bendrą darbą.

Sekantis tarė žodį kuopos vadas kun. Gaudzė ragindamas, kad ateitininkai skirtųsi nuo kitų ir rodytų jiems gerą pavyzdį. Mes ateitininkai turime būti pasiruošę laisvai ir protingai kalbėti apie religiją, nes "Jeigu moki plaukti, galėsi išsigelbėti iš vandens —taip ir su religija."

Po to Gabija Juozapavičiūtė, MAS centro valdybos vice-pirmininkė, kalbėjo. Tema buvo — ateitininko sąžinės sąskaita. Jinai paklausė tris klausimus: 1. Kuo mes save vadinamės ir kodėl? 2. Ką mes matome aplink save? 3. Kokie mūsų siekimai ir kaip galime prie jų prieiti? Davė mums trumpus atsakymus kai niekas nepasisiūlė atsakyti nė į vieną klausimą. Ji pridėjo, kad kiekvienas iš mūsų turime sudaryti SAVO nuomonę, kad tikrai suprastumėm ir pasisavintumėm tai kas mums ateitininkams yra duota. Kitaip esame tik masė. Priimdami neišklausinėję kitų nuomones ir atsakymus į tokius klausimus, esame jų vedinėjami už nosies. Mūsų pačių nenagrinėjimas esminių klausimų, palieka mus be savos nuomonės ir taip atvirus kitų manipuliacijai. Apibrėžė idealizmą ir jo vietą ateitininkuose.

Toliau Dainora pranešė metų planą: ekskursiją į Ottawą, iškylas, žiemos kursus Putname ir Dainavoje, t.t. Nariams buvo pristatyti būreliai į kuriuos turėjo visi prisijungti. Tai buvo chorelis, drama, bibliotekos tvarkymas, scenos dekoracijų paruošimas, literatūros būrelis, "bulletin board" tvarkymas ir laikraštėlis.

Su malda užbaigėm susirinkimą.

A.G.

ALp(LKA)1786
1969, Nr.9

90.725.2